

de volledige studieopdracht voor de opmaak van een integraal plan en bestek voor de aanleg/inrichting van het stedelijk plein (en omgeving) van **C-MINE**

MOVING-**M**!NE

	offerte 2a. nota betreffende structuur, organisatie en planning van het werkproces	3	
	offerte 2b. nota betreffende duurzaamheidsprincipes en aanpasbaarheid		6
>	index		8
	offerte 2c-2d. nota betreffende uitgangspunten op basis van de projectdefinitie en overzicht van referentieprojecten		
	offerte 2e. schets- en technisch ontwerp in ontwerptekeningen en visualisaties		
	offerte 2f. opvolging van de kostenbeheersing gedurende het project	37	23
	offerte 2g. globale kostenraming van de aanleg/bouw/realisatie	39	
	offerte 2h. raming van de studiekosten voor het uitvoeren van de volledige studieopdracht		44
	offerte 2i. voorstelling van de samenwerkingsverbanden		46
	offerte 2j. tekst die de ontwerpprincipes van het project samenvat	47	

20d

3

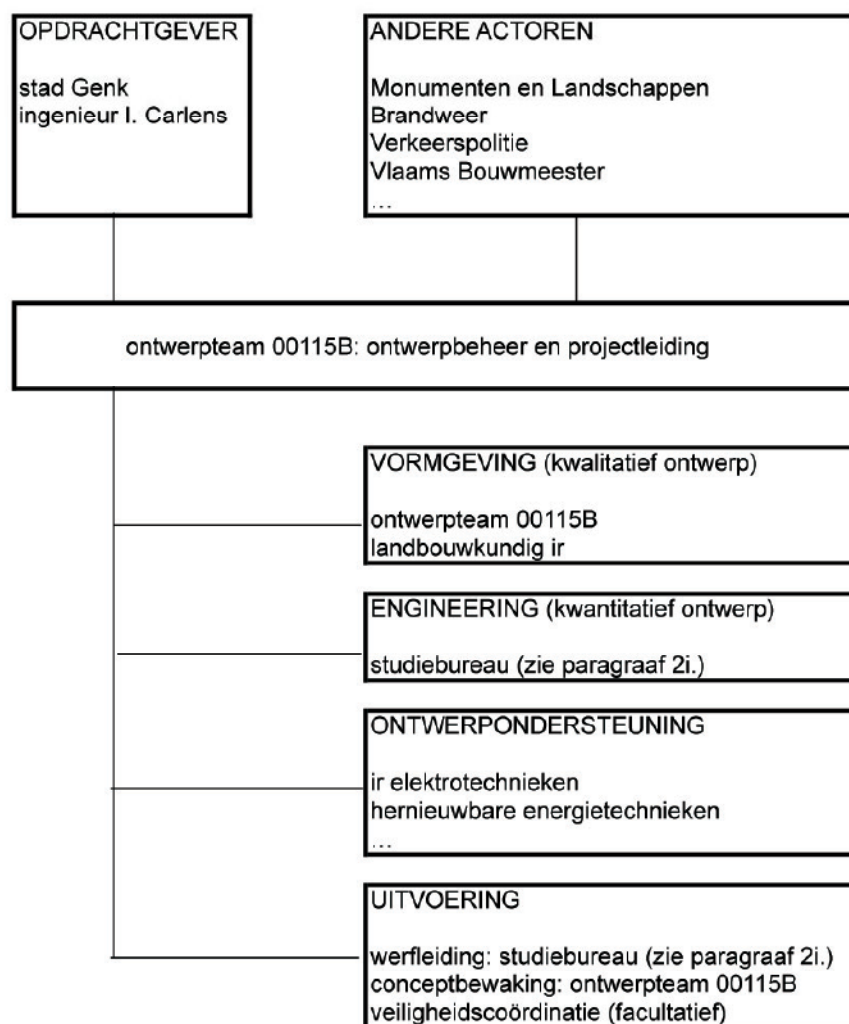
nota betreffende structuur, organisatie en planning van het werkproces

MOVING-MINE

de volledige studieopdracht voor de opmaak van een integraal plan en bestek voor de aanleg/inrichting van het stedelijk plein (en omgeving) van C-MINE

de structuur van het werkproces

De opdracht is van die aard dat een multidisciplinair team met ervaren medewerkers noodzakelijk is voor het welslagen van het project. De bestaande visies dienen vertaald te worden in een hoogstaand ontwerp met grote ruimtelijke kwaliteiten, waardoor de inzet van architecten, landschapsarchitecten, ingenieurs elektrotechniek en stedenbouwkundigen een must is. De projectbeheerder en het aanspreekpunt is in handen van de vertegenwoordiger van het ontwerpteam 00115B. Het ontwerpteam wordt vanaf de voorstudie en voorontwerpfase tot de ontwerp- en uitvoeringsfase bijgestaan door het onder '2i' vermelde studiebureau. De tandem tussen de projectleider vormgeving en de projectleider engineering is gedurende heel het proces aanwezig. De intensiteit van hun activiteiten is in functie van de vooruitgang van het project. In ontwerp- en uitvoeringsfase zal het de vertegenwoordiger van het ontwerpteam 00115B blijven waken over de ruimtelijke kwaliteit bij de praktische uitwerking van het voorontwerp naar het ontwerp en de realisatie van het project. Wekelijks worden de betrokken partijen samengebracht om de stand van zaken, actiepunten en knelpunten te bespreken, alsook interfererende zaken uit te wisselen, af te stemmen en bij te sturen.

Door deze wijze van organisatie zal het team de uitvoeringstermijn voor de studie kunnen minimaliseren, terwijl toch de kwaliteit voortdurend wordt bewaard.

de samenwerking/communicatie met de opdrachtgever

Een regelmatig contact tussen de opdrachtgever en de opdrachtgever gedurende de looptijd van de studie is absoluut noodzakelijk. Het garandeert een voortdurende evaluatie en bijsturing van het geleverde werk, waardoor een ontsporing van het studieproces wordt voorkomen en waardoor het geleverde studiewerk maximaal beantwoordt aan de verwachtingen van de opdrachtgever en andere betrokkenen.

De interferentie van dit project met andere bouwprojecten op de site, de noodzaak van aanpassingen aan nutsleidingen en het doorlopen van de vergunningsprocedure (bouwvergunning, Monumenten en Landschappen, ...) bij zulke grootschalige projecten zijn in grote mate bepalend voor de vooruitgang van het dossier.

Onze methodologie en projectorganisatie zijn volledig afgestemd op de aard van de opdracht: enerzijds sterk oplossingsgericht en inzet van voldoende mankracht hiervoor, en anderzijds zeer communicatief ingesteld, voor overleg met opdrachtgever en andere partijen, waarbij gestreefd wordt naar kwaliteit, integraal denken en geïntegreerd werken. Wij zijn voldoende flexibel om onze methodiek bij te schaven en af te stemmen op de wensen van de opdrachtgever, maar hebben voldoende vakkennis om deze opdracht met het nodige zelfvertrouwen aan te vatten.

De projectaanpak is gericht op een sterke projectorganisatie, waarbij op een gestructureerde manier tewerk gegaan om zo snel mogelijk een breed maatschappelijk draagvlak te bekomen. Deze verschillende factoren worden in de vorm van uitgangspunten/beperkingen vastgelegd. Het gaat hierbij o.a. om geplande stedenbouwkundige ontwikkelingen, nieuwe bouwvolumen, technische haalbaarheid, eisen vanuit het milieuhygiënisch oogpunt of wetgeving, financiële haalbaarheid, fysieke beperkingen (zoals de aanwezigheid van de funderingen van de schachtbokken en de parkeergarage, van kabels en leidingen, de interferentie met gelijktijdig uit te voeren werken op één locatie, ed... Bij de planvorming zal door regelmatige terugkoppeling naar de vooropgestelde problemen en doelstellingen en door voortdurende contacten met alle betrokken instanties een duidelijk inzicht gekregen worden in de verdere uitwerking van het concept. De betrokken partijen kunnen bestaan uit: de opdrachtgever, de stad Genk, vergunning verlenende instanties, Monumenten en Landschappen, eventueel (in functie van noodzaak en tijdstip) externe experts, de Vlaamse Bouwmeester, de andere bouwpartners op de site, ...

de eigen taak van ontwerpteam bij de organisatie en opvolging van de werf

Het ontwerpteam is de motor van het projectproces: zij staat in voor het projectbeheerder enerzijds, en de projectleiding vormgeving – engineering anderzijds.

In ontwerpfase wordt het planningsproces gevoerd in nauw overleg met de opdrachtgever, zoals hierboven aangegeven. In uitvoeringsfase kunnen wij de leidend ambtenaar zowel technisch, administratief als organisatorisch ondersteunen in al zijn/haar taken, alsook in de communicatie met derden. De wijze waarop deze ondersteuning in de praktijk moet uitgevoerd worden (bv. nazicht van vorderingsstaten en opmaak en/of voorbereiding van PV's), kan volledig gebeuren volgens de wensen van de stad.

2b

nota betreffende duurzaamheidprincipes en aanpasbaarheid

MOVING-MINE

de volledige studieopdracht voor de opmaak van een integraal plan en bestek voor de aanleg/inrichting van het stedelijk plein (en omgeving) van **C-MINE**

Duurzaamheid speelt op vele niveau's, de belangrijkste worden hier aangehaald

Programmatologisch: het ontwerp beperkt zich tot de invulling van de openbare en publieke ruimte, en laat dus mogelijke functiewijzigingen tov het BPA toe naar socio-economische of -culturele ontwikkeling.

Ruimtegebruik: geen noemenswaardige nieuwe structuren worden toegevoegd aan de openbare ruimte, die daardoor haar potentieel voor herbestemming of herinrichting behoudt. Het verlaagde centrale plein is evenwel een ingrijpende actie, maar vindt haar legitimatie in haar structurerend vermogen dat nooit aan belang zal inboeten zolang de huidige gebouwconfiguratie behouden blijft.

Inrichting: bij de uitwerking van de verschillende randzone's van het centrale plein is uitvoerig aandacht voor menselijke thema's: menselijke schaal, tuinen, straatmeubilair. Alle zone's werden bedacht met het oog ook op de sociale controle, het veiligheidsgevoel, voldoende verlichting. Dode zones werden geëlimineerd (zie wijziging masterplan).

De 'randen' van het plein zijn in staat om een deel van de nevenfuncties van de omliggende woonwijken in zich op te nemen (speelplein, recreatie en ontspanning...), een verweving met het omliggende stedelijk weefsel kan zich dus zonder meer manifesteren.

Flexibiliteit en polyvalentie: Het ontwerp voorziet een grote open centrale ruimte die de mogelijkheid heeft om een groot publiek te ontvangen, maar dankzij het systeem van bewegende platforms kan aan deze ruimte tevens extra zin worden gegeven. Bovendien is bijna de volledige site verhard, wat een maximale vrijheid geeft aan het gebruik van een plein

Materialen en technieken: naar uitvoering toe zijn de gebruikte technologieën en materialen courant op de markt aanwezig. Het project is dus eenvoudig realiseerbaar, Dit speelt uiteraard ook op het vlak van onderhoud en beheer. Afhankelijk van de gekozen beheersstrategie (zie ontwerpnota) is een periodiek onderhoud vereist voor de bewegende podia, hiervoor is in het budget een marge aanwezig.

Toegankelijkheid: een polyvalent en flexibel gebruik van het centrale plein vraagt om een goede toegankelijkheid voor gemotoriseerd verkeer. Het ontwerp laat vrachtwagens toe op het verzonken plein via hellingsbanen. Praalwagens kunnen een parcours maken. Brandbestrijding is mogelijk. Toegankelijkheid voor andersvaliden is gewaarborgd door dezelfde hellingsbanen.

Energie: het is mogelijk middels derde partij - financiering fotovoltaïsche systemen te plaatsen op de daken van aanpalende gebouwen. Hiermee kan een aanzienlijk deel van de nodige energie voor verlichting en bewegende podia geleverd worden.

2C - d

nota betreffende uitgangspunten op basis van de projectdefinitie en overzicht van referentieprojecten

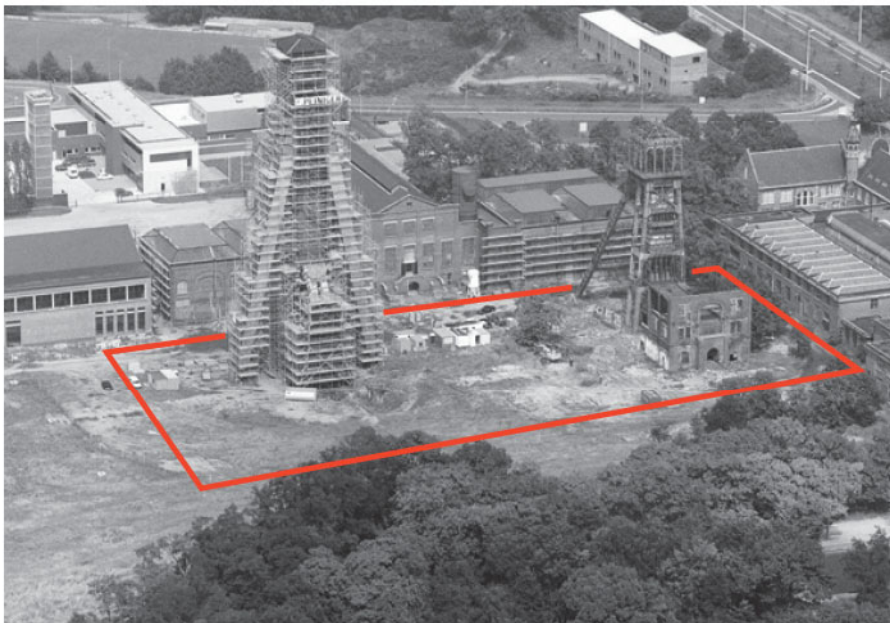

1. inleiding
2. ruimtelijke begrenzing van het ontwerp
3. ontwerpintenties
4. Moving-Mine:
5. inrichting van het plein
6. ingangen plein
7. zone Wilde Kastanjelaan
8. zone academie – woonwijk
9. de relatie C-mine - Vennestraat

1. inleiding

figuur 1: luchtfoto van de site

C-mine straalt onbetwistbaar een uniek karakter uit: de schachtbokken, de machine kamers, het idee van de ontsloten ondergrond, ... Het voorliggende ontwerp zoekt deze sluimerende 'geest van de plek' te actualiseren.

Enkele eenvoudige ingrepen vormen een katalysator, niet zo zeer voor de herinnering, maar vooral voor een herbeleving van sfeer en de bedrijvigheid. Niet via directe confrontatie - die vaak al te anekdotisch wordt - wel via een indirecte beleving: het ervaren via activiteiten en via taktiliteit van materialen.

C-mine wordt een nieuw - zij het bovenlokaal - centrum voor Winterslag.

Het voormalige mijnterrein was evenwel geen openbare plaats. Bijgevolg ook geen afgestemd, historisch stedelijk weefsel.

Morfologisch vooralsnog dubbelzinnig, wordt de site vooral programmatorisch opgeladen. Een plek die nog voor ze echt plein is, reeds sterk is opgeladen met dynamische stedelijke functies. Hier dus geen verstilde poëzie zoals voor de voormalige mijn van Heusden-Zolder.

Er wordt in het ontwerp dan ook resoluut gekozen voor een grootstedelijk plein, met bijhorende beeldtaal.

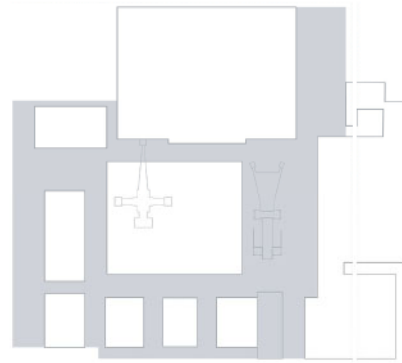
Een plein genereert nooit activiteit, dat doen de diverse actoren die zich vestigen langs het plein. Enkele ontwerp ingrepen willen extra potentieel genereren voor creativiteit, interactie uitlokken en synergie oproepen. Ze zijn daardoor meer zichtbaar als object, icoon, artefact..., zonder in concurrentie te willen treden met het bestaande erfgoed.

We zoeken een plein als een platform voor creativiteit, of zelfs een plein als forum.

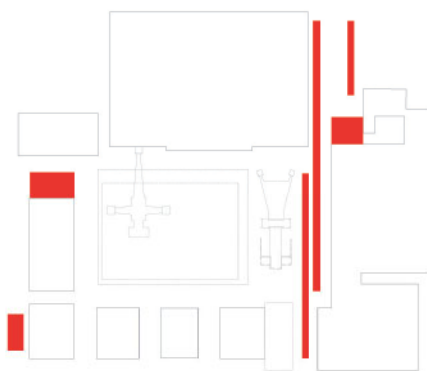
figuur 2: concept

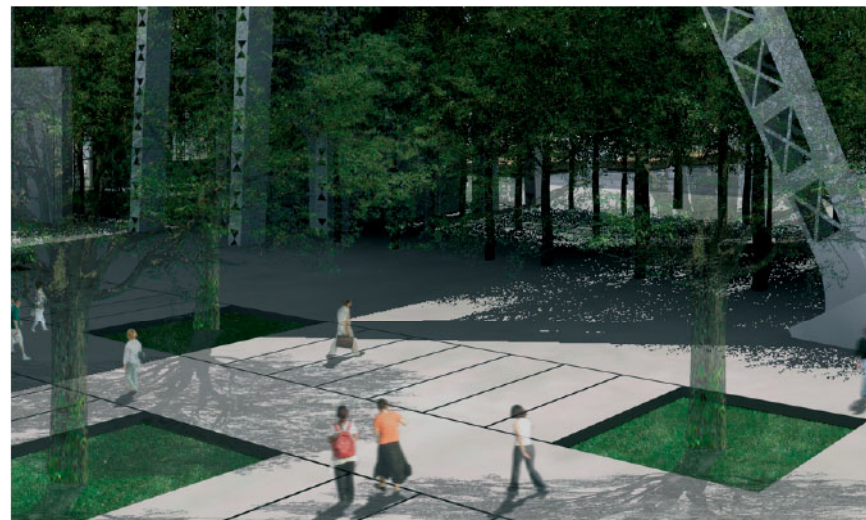
figuur 3: afbakening van de ingreep

figuur 4: schema van de betonplaten

figuur 5: visualisatie ontwerpvoorstel

figuur 7: Plaça de Joaquim Torrents i Lladò, Badalona, Spanje, Arch. C. Llinàs

figuur 6: toepassing Esticon betonplaten, Stelcon België

figuur 8: Plaça de la Palmera, Sant Adrià de Besòs, Spanje, Arch. M. I. Ben nasar

Het ontwerp culmineert in een Moving-Mine: een kinetisch plein, een oude mijn-site in beweging naar de toekomst, creativiteit die zorgt voor constante verandering van beeld en van inhoud.

2. ruimtelijke begrenzing van het ontwerp

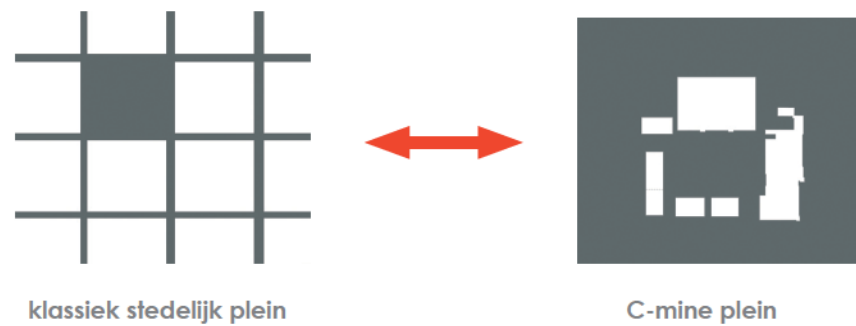
De site maakt uiteraard deel uit van een groter netwerk van straten en plekken, groene assen etc. Belangrijke relaties zijn er met de aanpalende woonwijken, de Vennestraat als bovenlokale handelsstraat, het centrum van Genk...

De geplande ruimtelijke en materiële ingrepen worden evenwel beperkt tot een scherp afgebakende zone die we benaderen als een tapijt waarop de belangrijke plekken, gebouwen, gevels en symbolen een plaats innemen. Het tapijt wordt begrensd als in figuur 3.

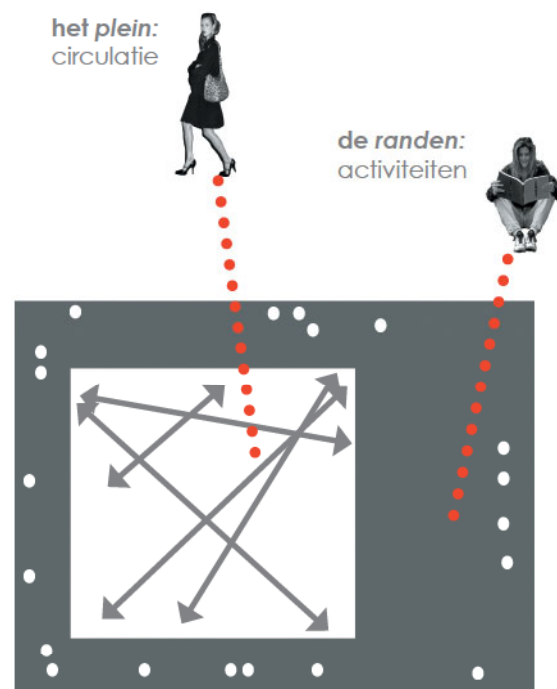
Het tapijt wordt gematerialiseerd in een uniformiserend materiaal; een dek van ter plekke gestort gepolijst en gekleurd beton. Deze samenhangende materiaalkeuze zorgt ervoor dat het tapijt als een gestalte herkenbaar wordt over de volledige site.

Dit materiaal wordt hier en daar (figuur4) bewust onderbroken door grootformaat betontegels van een gelijkaardige kleur, maar met ruime voegen waartussen contrasterende materialen aangebracht worden, zachte vegetatie kan groeien of zelfs water kan stromen... (figuren 5-8)

figuur 9: van stedelijk plein naar C-mine plein

figuur 10: het plein en de randen

figuur 11: installatie L. Deleu, St. Pietersplein Gent

3. ontwerpintenties

Een plein evolueert vanuit een activiteit, een ontmoeting, een kruispunt van wegen en activiteiten; die activiteiten geven dan vorm aan de randen. Een belangrijke plek wordt een publieke plaats. In figuur 9 is te zien hoe een traditioneel plein vorm aanneemt als een uitgespaard bouwblok in het stedelijk weefsel.

Het BPA definieert voor C-mine een configuratie van nieuwe en bestaande gebouwen rondom een leegte/binnenplaats. Die leegte is reeds programmatorisch opgeladen door de functies in de gebouwen en hun ontsluiting, maar het omliggende stedelijk weefsel laat zich niet zo makkelijk plooiën naar de intentie van het BPA. Die morfologische leegte heeft nood aan een eenvoudige structurerende ingreep.

een plein in het plein

Figuur 9 illustreert tevens hoe C-mine kan evolueren van een opengebroken bouwblok/binnenplaats naar een stedelijk plein.

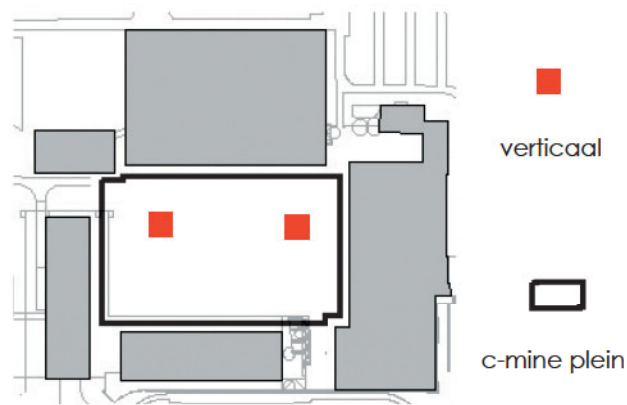
We kunnen een plein laten ontstaan op deze binnenplaats door enerzijds uitloopruimte en circulatieruimte te onderscheiden van verpoos- en activiteitenruimte, anderzijds door de visuele ervaring van de randen te bestendigen.

Op de binnenplaats wordt een *plein* afgebakend (figuur 10). Aan de *randen* (de uitloopruimte van de aanpalende gebouwen) wordt een scala aan buitenruimtes gecreëerd die kunnen in gebruik genomen worden door elk van de actoren rondom. Het *plein* geeft overkoepelende activiteiten en stedelijke evenementen een plaats.

De positie van het *plein* op de binnenplaats wordt ingegeven door een schaalonderzoek van de aanwezige elementen (de leegte, de gebouwen en de schachtbokken).

Het onderzoek naar schaal en perspectief van Luc Deleu is een boeiende aanleiding voor het omgaan met de schachtbokken (zie figuur 11).

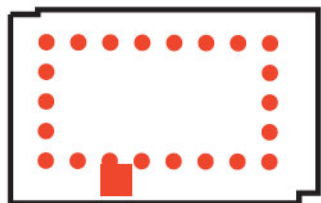
figuur 12: enkele gekende stedelijke pleinen

grote markt brussel

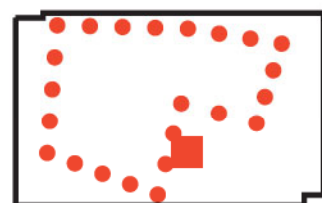
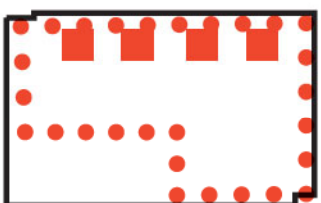
s.marco venetië

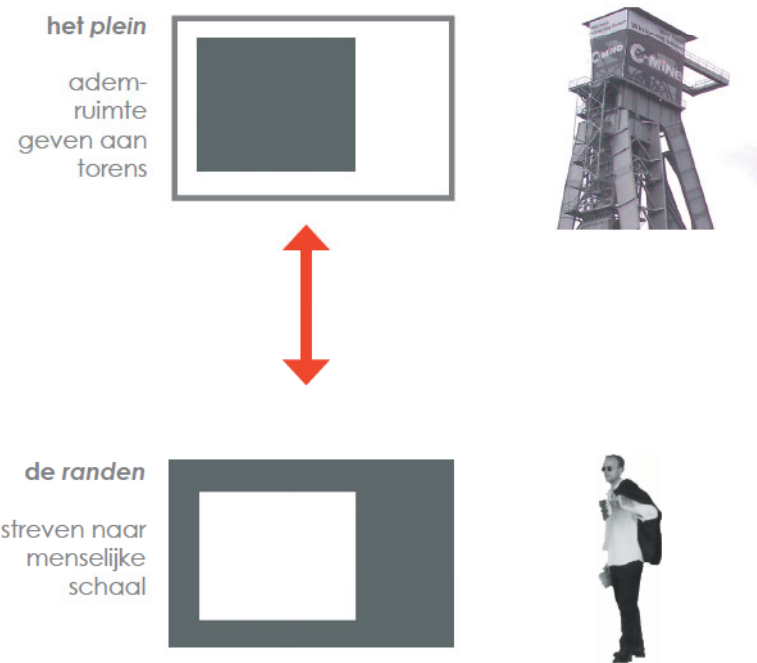
schouwburgplein rotterdam

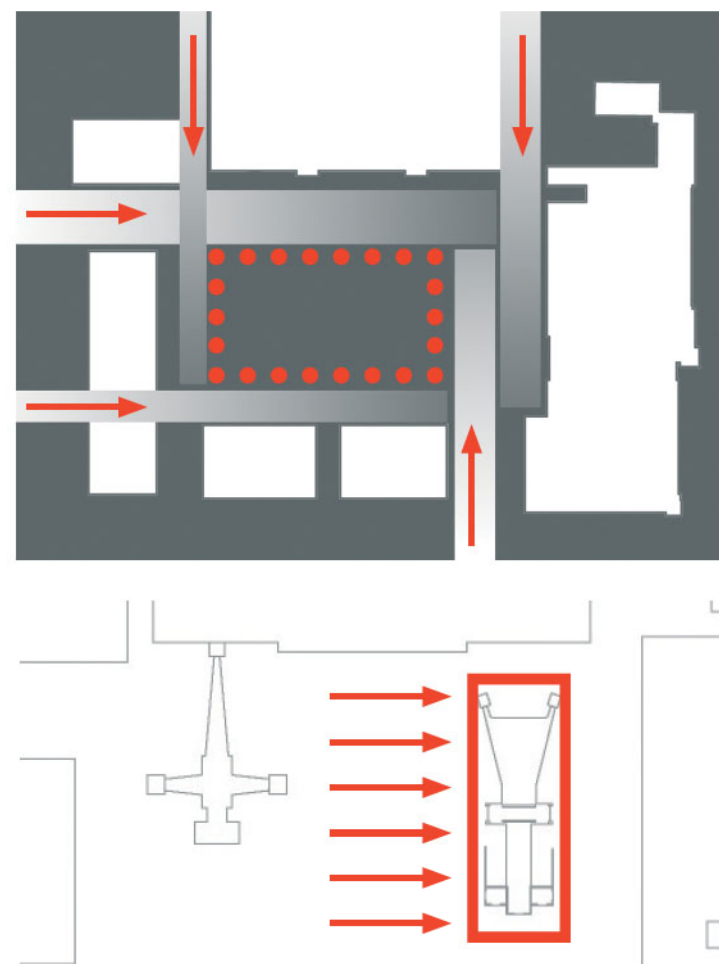
signoria firenze

figuur 13: het plein en de randen

figuur 14: omgevingsfactoren bepalen de positie van het plein en de randen

De lengte van het plein refereert naar zijn hoogte, die op deze manier ook anders kan ervaren worden. Grootchaligheid wordt hier als uitgesproken positief element ingezet. De pleinen in figuur 12 laten toe de schaal van C-mine te begrijpen.

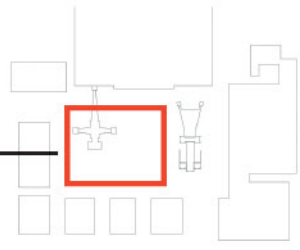
De oude schachtbok bepaalt mee de rand van het plein (figuur 14). De nieuwe schachtbok echter krijgt een positie op het plein.

Het maaiveld van het centrale *plein* wordt ca. 80 cm verlaagd ten opzichte van de randen. De beleving vanuit de randen wordt op een menselijke schaal gebracht: enerzijds ontstaat een overzichtelijk perspectief, de schaal van het *plein* wordt ten volle ervaren, wordt zodoende ook beheersbaar. Anderzijds worden deze randen ook ingericht op menselijke schaal en gediversifieerd met straatmeubilair en begroening.

figuur 15: plan Moving - Mine

figuur 16: visualisatie Moving - Mine

4. Moving-Mine

De site vandaag, net zoals de site van vb. Heusden-Zolder, is een museale, verstilde getuige van wat eens heel bedrijvig en drukke economische activiteit was: bewegende liften, kabels, machinerieën, transport, honderden kompels in ploegendienst, 8000 ton kolen per dag...

C-mine wil terug een dynamiek herstellen op het terrein door volop de troef van de creativiteit te trekken. Creativiteit leidt evenwel niet tot activiteit, beweging, een meer directe vorm van dynamiek.

Moving-Mine wil heel letterlijk één van de belangrijkste kenmerken van de mijn-site doen herleven, namelijk het kinetische, het constant in beweging zijn.

Samen met de kleur en taktiliteit van de toegepaste materialen laat dit toe het industrieel verleden op een indirecte manier te beleven.

Bewegende podia, platforms uit staal en hout bewegen zich voort op het centrale verzonken plein. Ze bewegen automatisch of manueel gestuurd op stalen rails (beperkt tot 2 richtingen), ze bestaan in twee formaten: 4x4m en 8x8m. (figuren 18, 19: voorbeelden bewegende structuren)

Als bij een schuifpuzzel kan het beeld van het plein voortdurend vernieuwd worden, is het niet langer statisch. De aanwezigheid van de podia wil inspiratie losweken bij de gebruikers van het plein, het gebruik intensifiëren.

De mogelijke **configuraties** (zie volgende pagina) willen interactie losweken vanuit de creativiteit van de randen: modeshow, exposities academie of andere, groot of klein podium voor manifestaties, rommelmarktjes, of gewoon zitten en ligbanken, ... (wanneer de eilanden worden geparkeerd tegen de bordessen op de trappen, kunnen de balustrades naar beneden worden geschoven)

figuur 17: monument Winterslag

figuur 19: Grote Markt Almere, Nederland, B+B, bewegbare structuur door J. van Eyck en M. van Gessel

figuur 20: schuifpuzzel

figuur 18: bewegend podium, openluchttheater Gavorrano, Italië, Architecten R. Gabetti en A.O. d'Isola

figuur 21: grote manifestatie

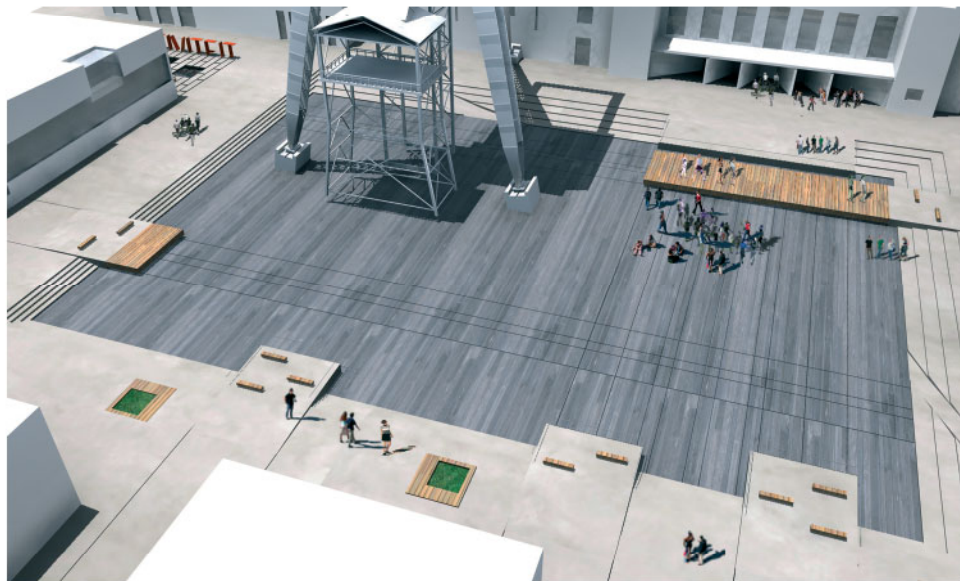
figuur 22: willekeurige configuratie

figuur 23: compositie

figuur 24: catwalk

figuur 25: expositie

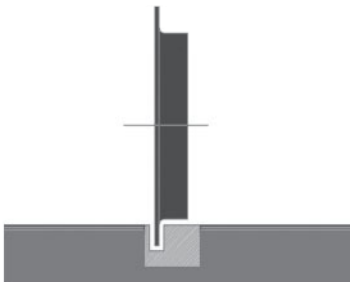
figuur 26: klein concert

figuur 27: Stationsplein Sint-Niklaas, Architectuurbureau Cepezed

figuur 28: schema wiel en rail

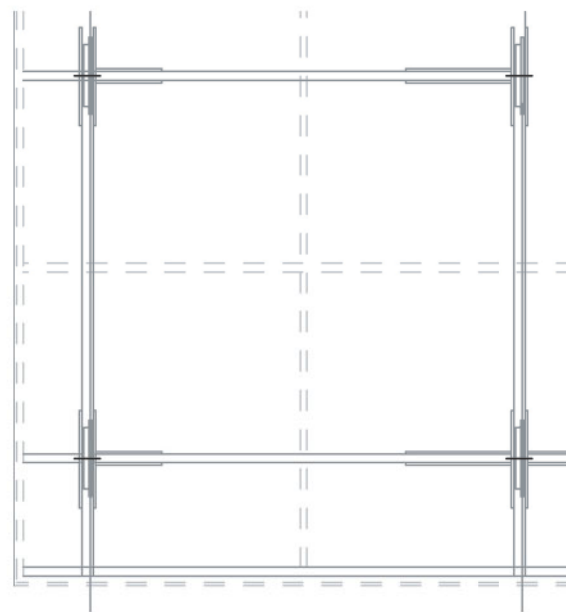
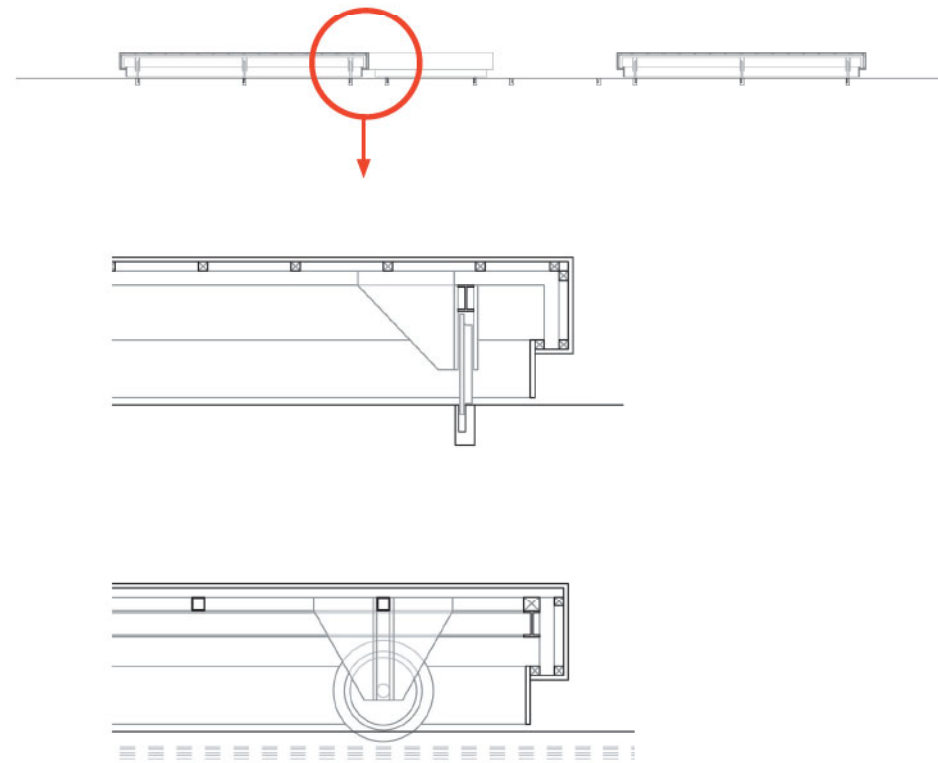
figuur 29: oude mijnkar

figuur 30: schema bewegingsmechanisme eilanden

figuur 31: details bewegend podium

Figuur 27 illustreert hoe podia van analoge dimensie worden gebruikt voor geïmproviseerde rommelmarktjes. Door deze beweegbaar te maken garanderen ze het flexibele en polyvalente gebruik van het plein.

Technisch: een platform is opgebouwd uit een staalstructuur met houten bekleding. De wielen onderaan verankeren zich in een rail met een stalen schijf (figuren 28, 29). Deze courante toepassing laat toe de breedte van de voeg te minimaliseren, en dus een obstakel te vermijden voor schoenhakken of fietswielen. De podia verplaatsen zich met behulp van een ondergrondse kabel. De kabel is verbonden aan een elektrische motor ingebouwd in de rand van het plein (figuur 30). Deze motoren kunnen worden gevoed door een systeem van groene stroom, afkomstig van fotovoltaïsche zonnepanelen die kunnen opgesteld worden op de daken van de nieuwe gebouwen. Laagspanningsenergie kan via de rails worden voorzien voor ingebouwde verlichting en andere nutsvoorzieningen.

Drie **beheersvormen** voor de bewegende podia zijn denkbaar:

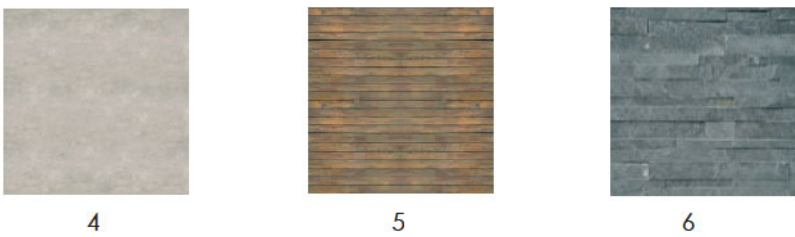
1. Alles wordt door C-mine beheerd (verplaatsing met motor en sleutel naar gelang van de geplande activiteiten op het plein). Dit is het meest statische scenario.
2. Manuele interactiviteit is mogelijk ('maak uw eigen plein'): de podia van 4x4 zijn verplaatsbaar door 2 à 3 personen (gewicht kleine auto). De podia worden uitgerust met een remsysteem dat de maximale snelheid regelt.
3. Een elektrische motor doet platforms langzaam, maar voortdurend bewegen (bewegingssensoren moeten veiligheid kunnen garanderen). Op aanvraag worden ze in bepaalde configuraties geparkeerd.

figuur 32: materialenstudie

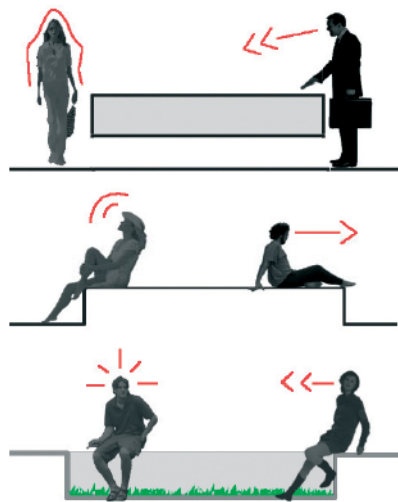
bestaande materialen

nieuwe materialen

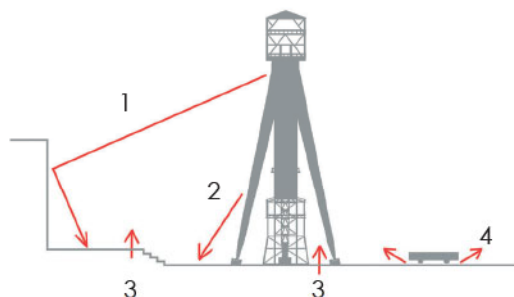
figuur 33: doorsnede basisvormen 4x4m, bewegend eiland, vast eiland, salon

figuur 34: voorbeeld straatmeubilair en goot

figuur 35: verlichtingsschema

5. inrichting van het plein

materialen : duurzaamheid, eenvoud en uniformiteit

Er wordt gewerkt met volgende 3 basismaterialen, van bestrating tot meubilair (figuur32). De betontegels dienen tevens als deksels voor ondergrondse leidingen, zodat uitsnijden in het gegoten beton voor reparaties e.d. wordt vermeden.

1. baksteen
2. glas
3. natuursteen
4. gepolierde beton + grote betontegels voor het 'tapijt'
5. FSC-gelabeld tropisch hardhout voor de podia
6. zwarte kleiklinkers (evt. basaltsteen)

Het **verzonken plein** wordt aangelegd in een donker en ruw gesteente (zoals basaltsteen of zwarte kleiklinkers) alsof de ondergrond bestaande uit steenkool werd aangeraakt. Dit contrasteert met het lichter en gladder gegoten beton rondom.

De **trappen** rond het verzonken plein zijn luier naar bestaande gebouwen toe: dit geeft een verschil in status aan, maar laat ook een ander gebruik toe. De andere trappen worden stijler uitgevoerd en creëren zo zitmogelijkheden met zicht op de torens, de nieuwe pui van het cultureel centrum...

Voor het **meubilair** wordt een strakke lijn aangehouden (voorbeeld figuur 35), naar materiaal in analogie met de vloerbekleding. Zoals in figuur 36 wordt gekozen voor een fijne **goot** voor de regenafvoer die vormelijk nauw aansluit bij de voegen van de rails.

4x4: de platforms van 4x4m worden repetitieve, kenmerkende elementen op het plein. ze worden op gevarieerde manieren uitgewerkt. Zo worden aan de zuidkant van het plein 3 'zitputten' voorzien, als negatieven van de podia. Putten van 4x4m, als salons met houten banken en aromatische planten, creëren een meer toegankelijke relatie voor mensen dan hun positieve vorm. (figuur 33)

verlichting: (figuur 35)

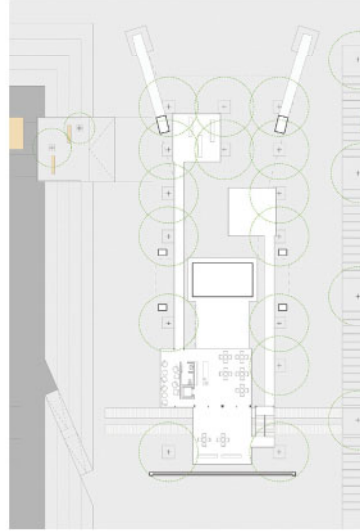
1. Voor de verlichting van de randzones wordt uitgegaan van de verlichtingssituatie in de aanpalende gebouwen. Gebouwen met constante avondlijke bezetting worden niet verlicht en lichten op van binnen uit (vnml. de nieuwe en publieke gebouwen). Zelden verlichte gebouwen worden van boven uit belicht vanuit de schachtbokken: licht weerkaatst en geeft nodige verlichting van randen.
2. Projectoren bevestigd op beide torens voor een occasionele verlichting van het verzonken plein (voor manifestaties, ...), eventuele sagoma-projectors.
3. Sfeerverlichting ingewerkt in het maaveld onder wandelparcours, met een sterkere verlichting onder de torens.
4. De rijdende podia worden van onderuit verlicht en krijgen een zwevend effect.

figuur 36: schachttoren mijn-site, Heusden - Zolder

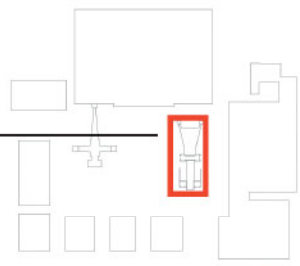
figuur 37: plan berkenbos

figuur 38: visualisatie berkenbos

Berkenbos

De ruïne van het schachtgebouw wordt in de huidige staat geconserveerd. Een dense begroeiing van opschietende berken tussen de ruïne vervolmaakt deze ruimtelijke begrenzing van het plein. Ze verwijzen naar de begroeiing van de terril, hun fijne maar opeengepakte kruinen zorgen voor een compact volume dat het voormalige gebouwsilhouet suggereert. (figuur 36: analoog gebouwsilhouet, figuren 39, 40: illustrerende projecten)

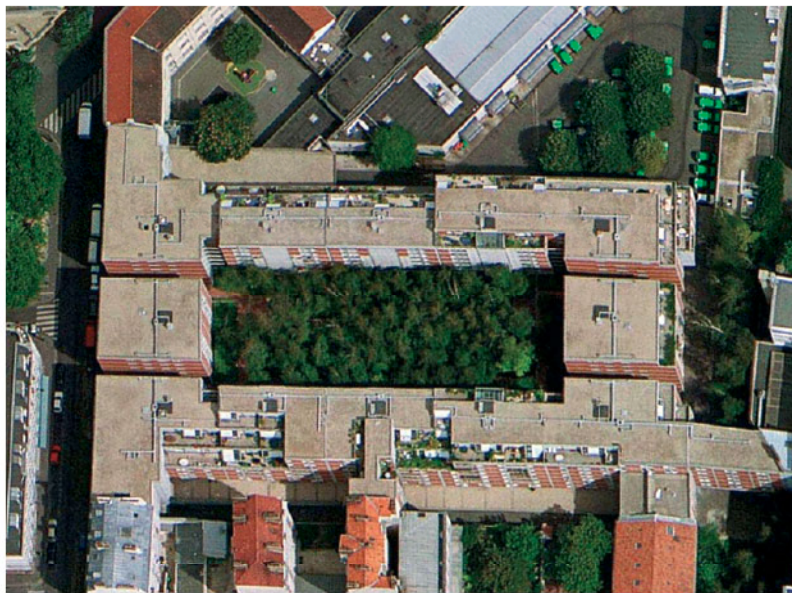
Het bouwvallige en de wild opschietende vegetatie zorgen voor een dissonante noot op de verder gave en strak aangelegde site, en behoudt zo een deel van de melancholie die verbonden is aan ons industrieel erfgoed.

Binnen in het bos leiden trappen en lift naar een parcours van passerelles tussen de kruinen (figuur 41: Planckendael), dat bovenaan eindigt op een panoramisch terras of een transparant volume, met mogelijkheden voor recepties, evenementen... Het wandelpad kan ingericht worden als permanente expositie.

Onderaan de trappen bevindt zich de nooduitgang van de mijnpijler (zie plannen in paragraaf 2e).

Op deze plek bevindt zich ook de toegangskoker naar de badzalen: de oude tunnel wordt zichtbaar gemaakt vanop het maaiveld door een strip van open metalen roosters. De tunnel wordt deels gebruikt als nooduitgang voor de mijnpijler, het resterende deel wordt begroeid met varens en voorzien van sfeerverlichting.

figuur 39: Place de bouleaux, Parijs, M. Desvigne en C. Dalnoky

figuur 40: Emscherpark, Ruhrgebiet, Duitsland

figuur 41: kruinpasserel, Planckendael

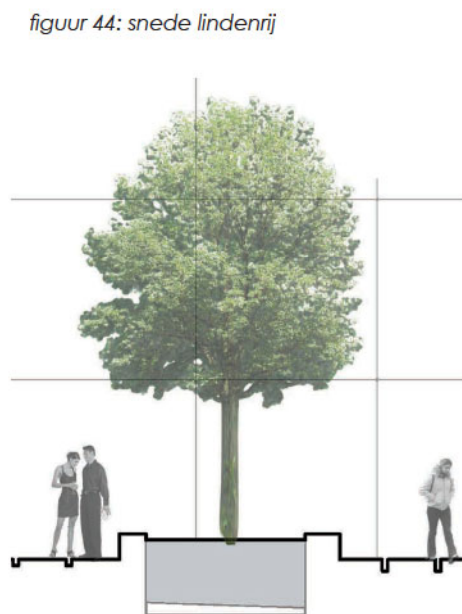

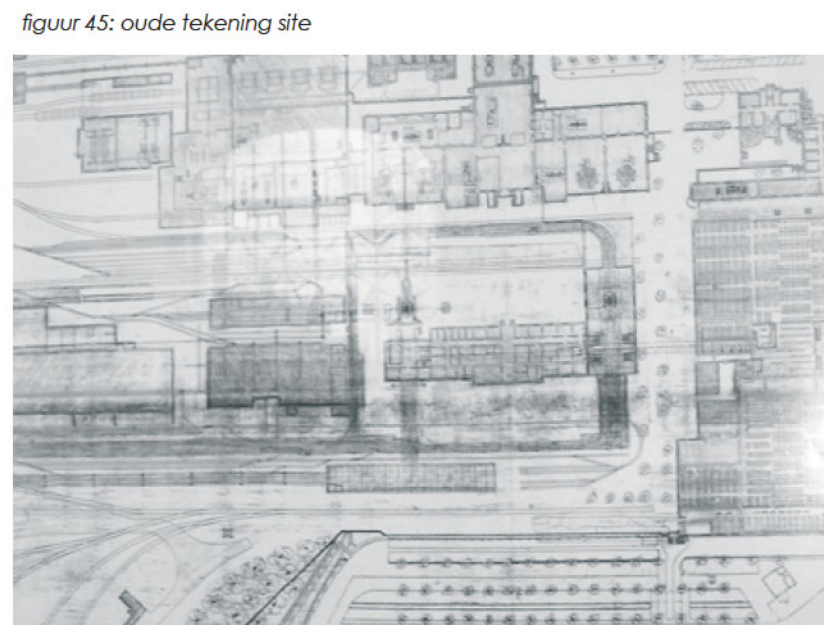
figuur 42: plan lindenrij

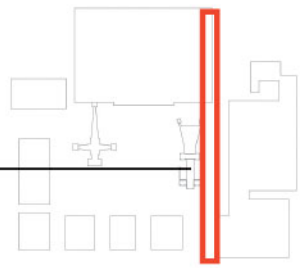
figuur 43: visualisatie lindenrij

figuur 44: snede lindenrij

figuur 45: oude tekening site

lindenrij

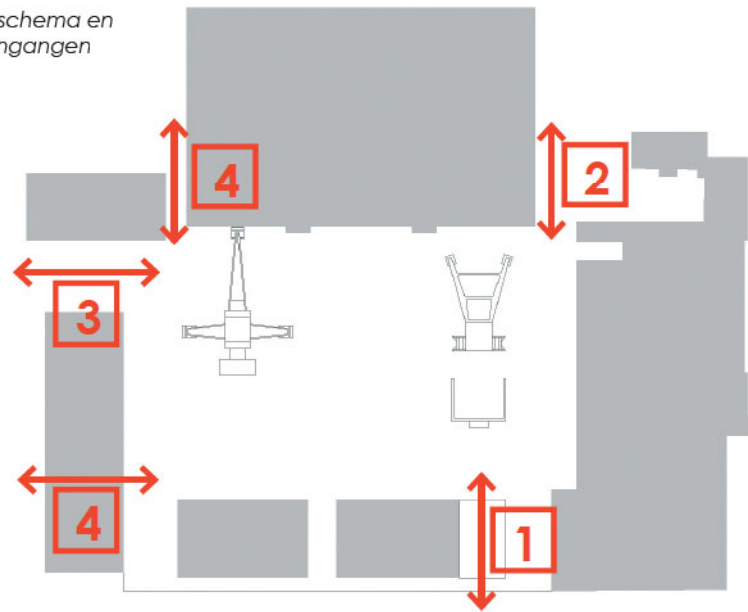
De historische dubbele rij linden, waarvan er actueel nog 4 + 2 overblijven, wordt terug vervolledigd (figuur 45). De bomenrij begeleidt het perspectief van de bezoeker naar de binnenkant van het plein, en wordt enkel onderbroken om de ingang van de Euroscop een betere zichtbaarheid te verlenen.

De nieuw aan te planten bomen – sowieso onvolgroeid - worden wel op hun eigen, te onderscheiden manier ingeplant. Meerbepaald door het accentueren van het onderliggende perkje: basisvorm '4x4' wordt ook hier hernomen en ofwel verhoogd tot zitbank, ofwel verlaagd tot zitput.

De **mijnpijler** krijgt een gezamenlijk loket met de Mine-Experience, en wordt voorzien van een nooduitgang via de bestaande ondergrondse gang naar de badzalen.

De **gedenksteen** wordt op zijn oorspronkelijke plaats terug aangebracht.

figuur 46: schema en plannen ingangen

figuur 47: Crown Fountain videowall, Chicago, kunstenaar Jaume Plensa

figuur 48: kunstinstallaties, Parc de la Fontana, S. J. Desplá, Spanje

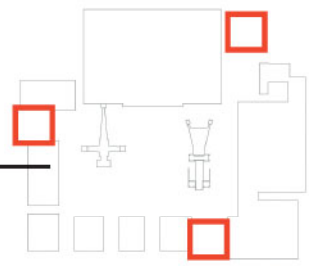
figuur 49: voorbeeld gebruik groot geschrift

figuur 50: visualisatie ingang vanuit woonwijk

6. ingangen plein

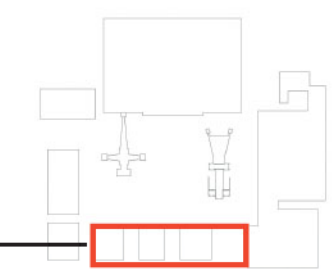
Er mee rekening houdend dat het merendeel van de bezoekers met auto of openbaar vervoer komt, kunnen de toegangen naar het centrale plein als volgt gerangschikt worden naar afnemende belangrijkheid (nummering volgens figuur 46):

1. stedelijke trap richting Vennestraat en Winterslag, parking Wilde Kastanjelaan, uitgang overdekte parking, (psychologische) link met centrum Genk, fietsenstalling...
2. grote parking en de Coppélaan
3. bewoners woonwijk, studenten, link met de terril.
4. alle andere ingangen (publieke doorgang door academie, tweede parking NW uitgangen ondergrondse parking).

Alle toegangen tot het plein worden ontwerpmatig als één element behandeld, zodat samenhang ontstaat en herkenbaarheid mogelijk wordt. Het hierboven vermelde hiërarchische belang van deze in- en doorgangen wordt vertaald in hun materiële behandeling:

- 1: signalisatie (zie verder), de lindenrij als begeleidend element, de reeds voorziene stedelijk trap met aansluitend vloermateriaal (beton)
- 2: signalisatie, lindenrij, doortrekken zelfde vloermateriaal en verlichting
- 3: signalisatie, doortrekken zelfde vloermateriaal en verlichting
- 4: doortrekken zelfde vloermateriaal en verlichting

De drie voornaamste toegangen zijn geen passages, maar echte toegangsruimtes met een belangrijke zichtlocatie, deze worden ingericht als een forum waarbij middels een videowall, een geschrift, een billboard, kunstinstallatie, interactief informatiepaneel enz. (figuren 48-50) een platform gegeven wordt voor informeren, tentoonstellen, experimenteren, verleiden...

figuur 51: plan zone Wilde Kastanjelaan

7. zone Wilde Kastanjelaan

Het ontwerp suggereert hier een aanpassing van het masterplan: het eenduidige, langwerpige bouwvolume wordt bewust opengemaakt in drie kleinere volumes die dwars georiënteerd worden (met behoud van de bepalingen van het BPA: bouwhoogte en bebouwde grondoppervlakte).

Deze ingreep wordt voornamelijk ingegeven vanuit een dubbele bezorgdheid: het actueel masterplan voorziet tussen dit nieuwe bouwvolume en de Wilde Kastanjelaan een ongedefinieerde randzone. Ze is evenwel doodlopend, met weinig openbaar karakter, matige zichtkwaliteit en een beperkte sociale controle.

Het ontwerp biedt een extra ontsluiting links met een nieuwe trap naar de Wilde Kastanjelaan, en overbrugt aan de rechter kant de stedelijke trap (verbinding Vennestraat). Het voorziet meer ontsluitingen naar het plein toe door het nieuwe bouwvolume op te delen.

Anderzijds heeft deze ingreep een belangrijke impact op de beleving van het plein: de zuidelijke rand van het plein wordt minder massief. Het cultureel centrum wordt - als gebouw althans - dominantier. Er wordt een duidelijke hiërarchie aangebracht: analoog als bij een theater wordt het balkon van het cultureel centrum de scène, het gebouw zelf vormt het decor en de zuidzijde van het plein vormt de rustige uitloopruiimte.

De ruimtes tussen de gebouwen worden opgevat als thematische tuinen, waarvan er telkens één gelinkt is aan het aangrenzende gebouw, eventueel semi-publiek beheerd. Tuin 2 (figuur 54) wordt bijvoorbeeld een openlucht leeszaal voor de academiebibliotheek.

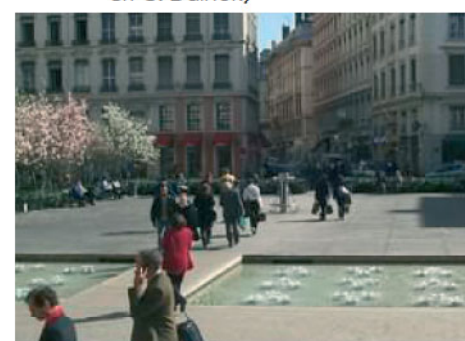
figuur 52: Parc André Citroën, Parijs

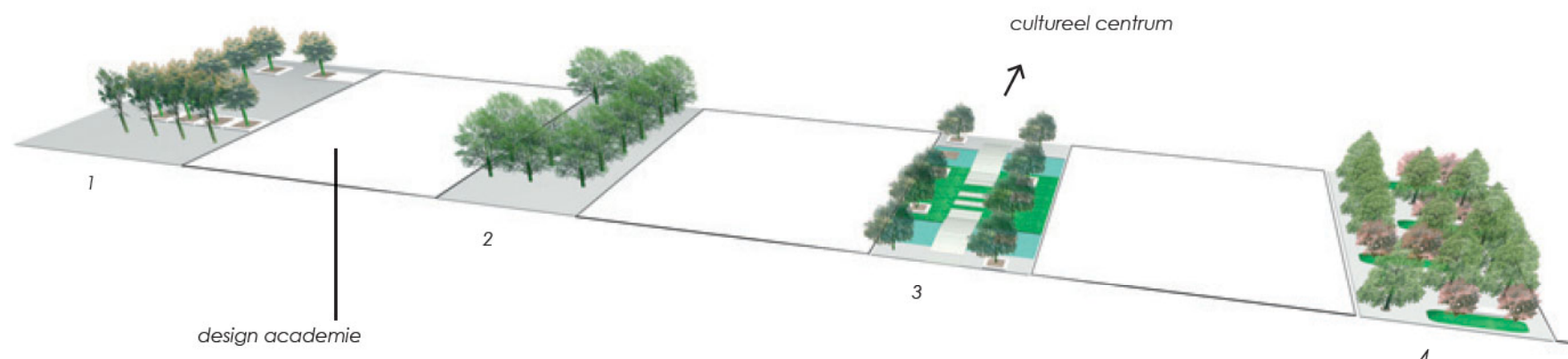
figuur 53: voorbeeld tamatische tuin

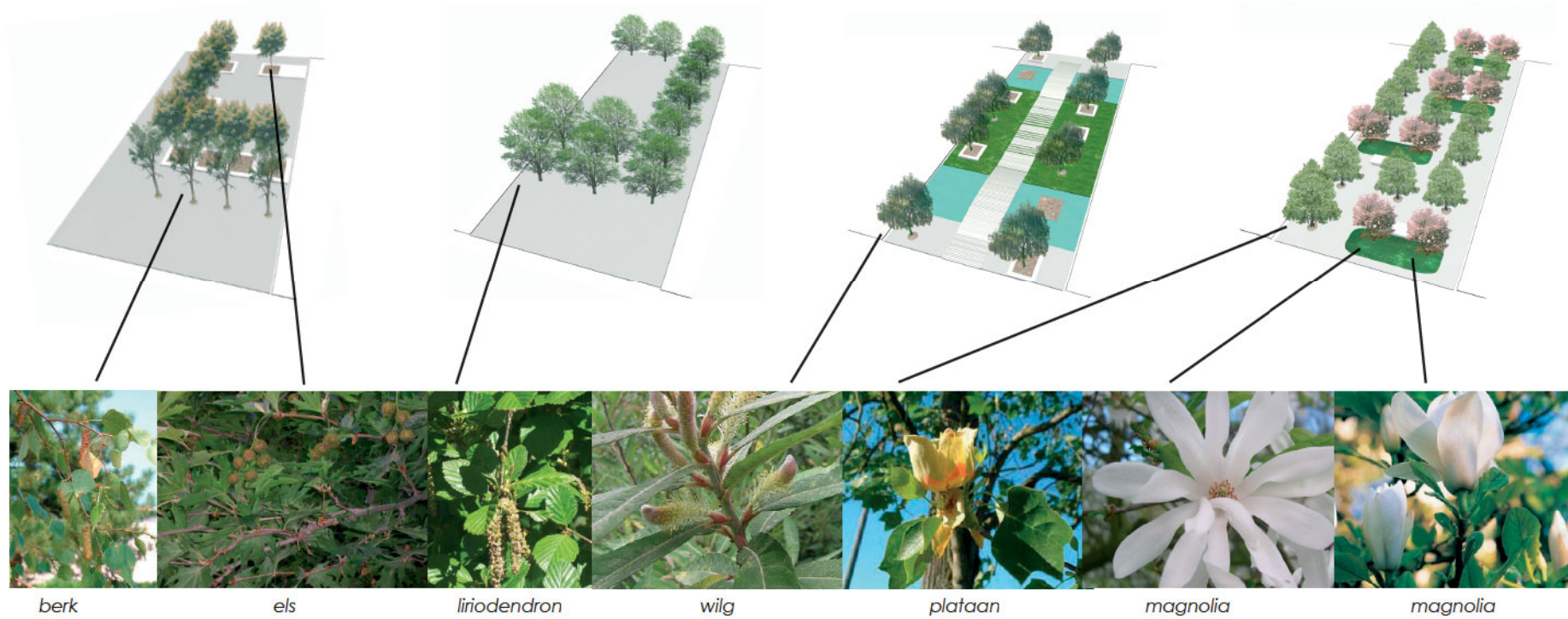
figuur 54: Place du Teatre, Lyon, M. Desvigne en C. Dalnoky

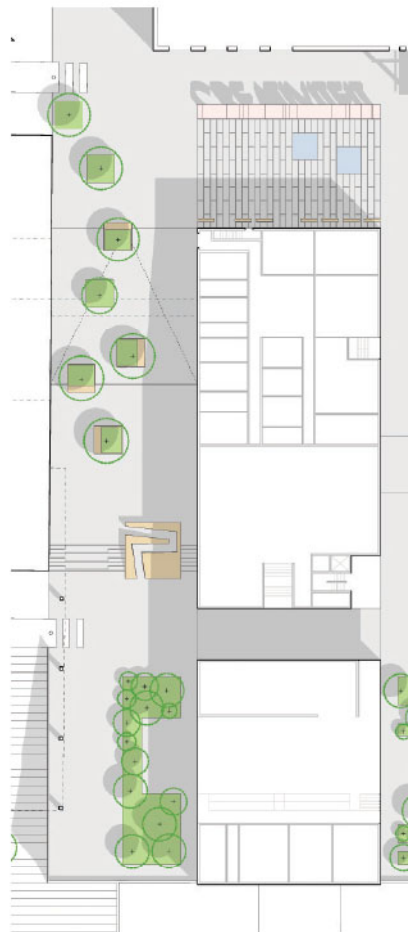
figuur 54: visualisatie zone Wilde Kastanjelaan

figuur 55: mogelijk ontwerp thematische tuinen

figuur 56: plan zone academie - woonwijk

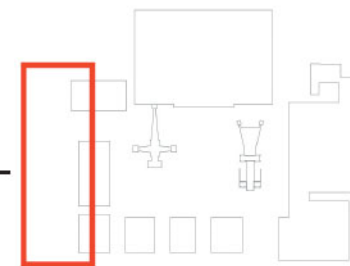
figuur 57: visualisatie zone academie - woonwijk

Een mogelijk ontwerpschema wordt afgebeeld in figuur 55.

Er kunnen tevens originele ontwerpers gezocht worden voor elke tuin (vormgevers uit andere disciplines: modeontwerpers, beeldhouwers, (interieur)architecten, ... Eventueel kunnen de tuinen zelfs een tijdelijk karakter hebben waarin zij 5-jarlijks aan de slag gaan. Uiteraard worden bepaalde randvoorwaarden meegegeven aan de ontwerpers: passage moet mogelijk blijven, er moet rekening worden gehouden met de randfuncties, ...

8. zone academie – woonwijk

Tussen bouwblok en academie: de verdiept gelegen toegang is aanleiding om het maaiveld over circa de helft van deze open ruimte te verlagen, van gevel tot gevel. Er ontstaan twee deelruimtes.

Hellend en verlaagd gedeelte: afgestemd op de wijkbewoners, voorzien van bankjes, groen, fietsrekken, ... Het zou ideaal zijn dat hier ook toegangen tot de appartementen worden voorzien (intensifieert het gebruik en de sociale controle). De voorziene helling voor laden en lossen wordt over de volle breedte toegepast, van gevel tot gevel. Aan de zuidelijke rand wordt een trappenpartij voorzien (met zachte helling voor rolstoelgebruikers, fietsen), die tevens als arena kan worden gebruikt (ook voor occasionele openluchtklassen of -ateliers van de academie).

4x4: opnieuw wordt de basisfiguur gebruikt voor het inrichten van de ruimte.

figuur 58: visualisatie ingang vanuit woonwijk

Tussen trappen en Wilde Kastanjelaan: het stedelijk balkon dat hier ontstaat wordt opnieuw gezien als thematische tuin parallel met de andere op het plein. Het gebruik wordt voornamelijk aan de academie toevertrouwd: openluchtateliers, tijdelijke expositie, permanente beeldentuin...

Tussen academie en barenzaal: deze ruimte krijgt eigen karakter als belangrijke toegang en als 'voorplaats' van het plein (vanuit de woonwijk/parking beschouwd). Ze wordt ingericht als een forum voor de academie (zie 6.ingangen: signalisatie), er wordt thematisch gewerkt met stromend water tussen open voegen (snede) en vijverplanten in uitgespaarde 4x4-waterpartijen.

Achter de Barenzaal: op de parking linksboven wordt de blinde gevel van de Barenzaal gebruikt voor openluchtcinema of als occasionele drive-in cinema voor een zomerfilmfestival (eventueel in beheer van Euroscop). De bestrating is dezelfde als de parking aan de Coppélaan, het tapijt wordt hier reeds zichtbaar als podium van de drive-in.

figuur 59: visualisatie vanuit kop Vennestraat

9. relatie C-mine - Vennestraat

De fysieke verbinding stelt op zich geen grote eisen: in het ontwerp wordt eenheid gegeven aan vloermateriaal, wordt een uniforme verlichting en straatmeubilair voorzien, en wordt de helling tussen de Aldi-parking en de kop van de Vennestraat duidelijker vertaald.

De voetgangersverbinding dient hoofdzakelijk helder gearticuleerd en geordend te worden.

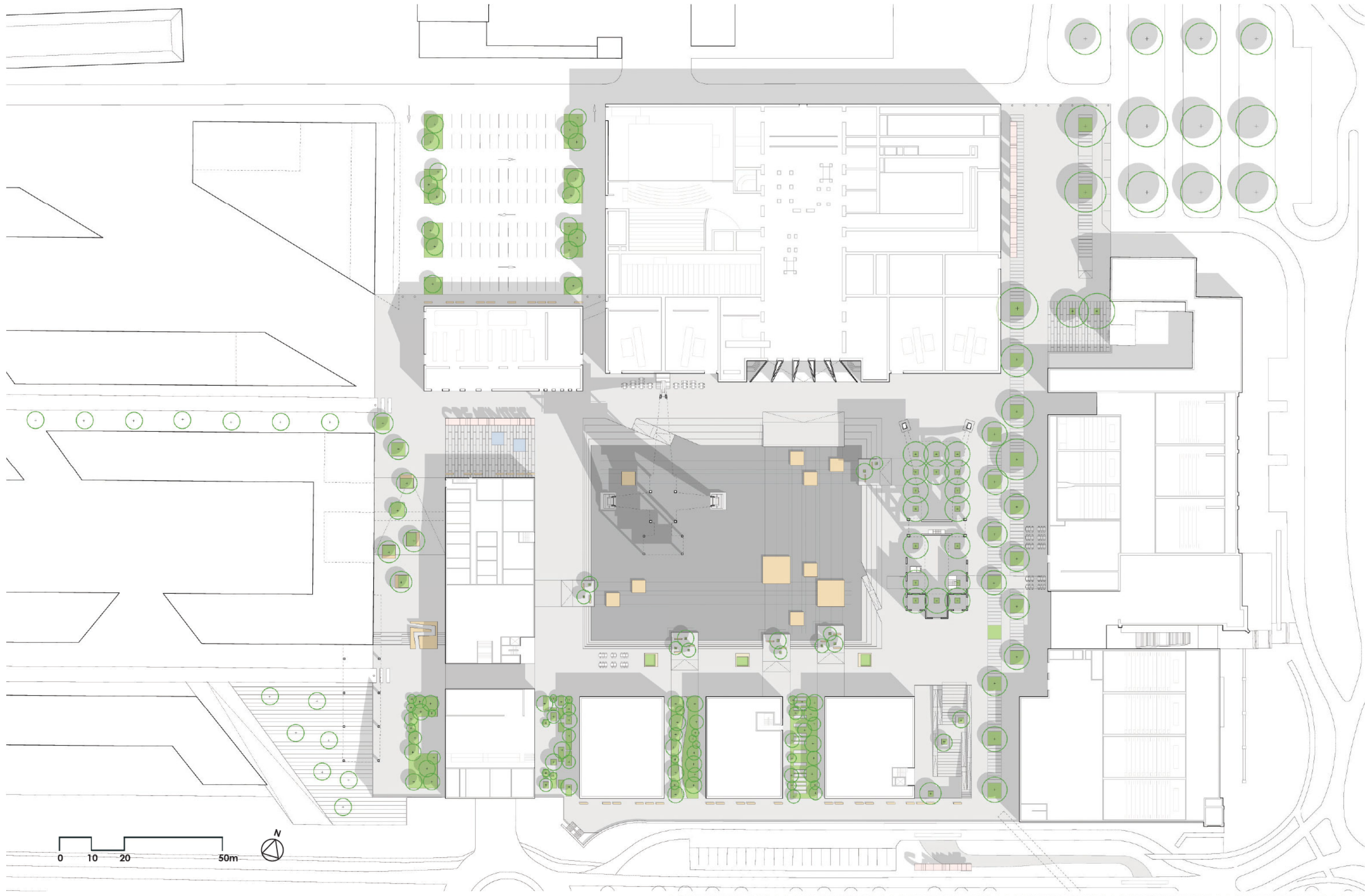
De ontwikkeling van de kop van de Vennestraat speelt hierin een belangrijke rol. Deze is al het onderwerp van een studie die momenteel wordt uitgevoerd. De bestaande bomen vormen op deze plek een krachtige, groene entiteit. Enkel een globale aanpak van verkeer en verbindingen, vb. het voorzien van een tram, bus en taxistation op de kop van de Vennestraat zou een volwaardig alternatief kunnen opleveren.

Het ontwerp houdt wel rekening met een mogelijke voetgangersbrug, waarvan een krachtige symbolische waarde kan uitgaan, met een grotere zichtbaarheid voor C-mine. Als enige randvoorwaarden worden het begin- en eindpunt van de brug vastgelegd. Het tracé is niet noodzakelijk een rechte tussen beide punten, maar het eigenlijke ontwerp van dergelijke brug moet de inzet vormen van een ontwerpwedstrijd.

2e

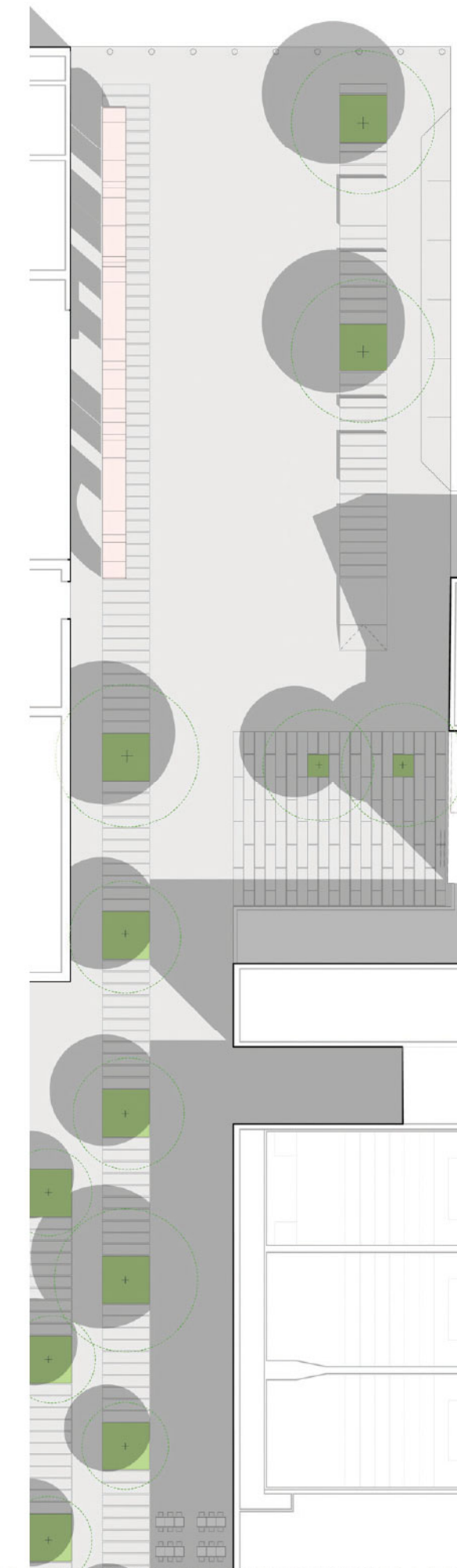
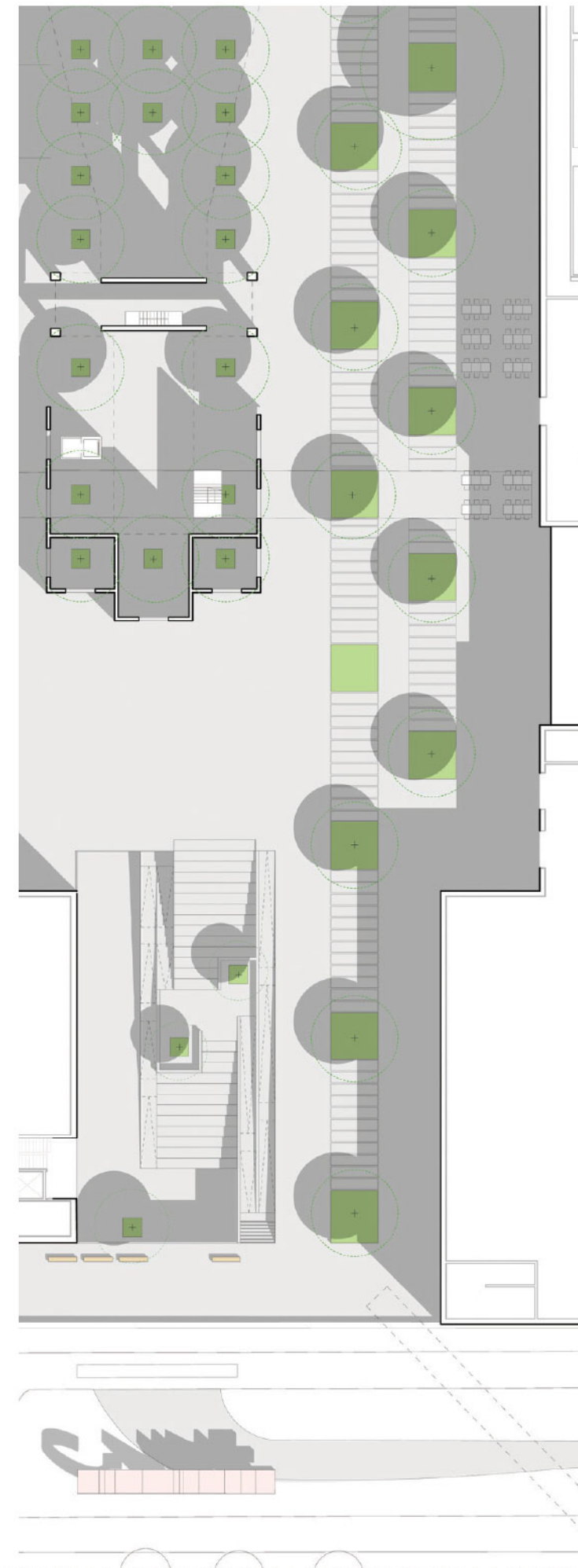
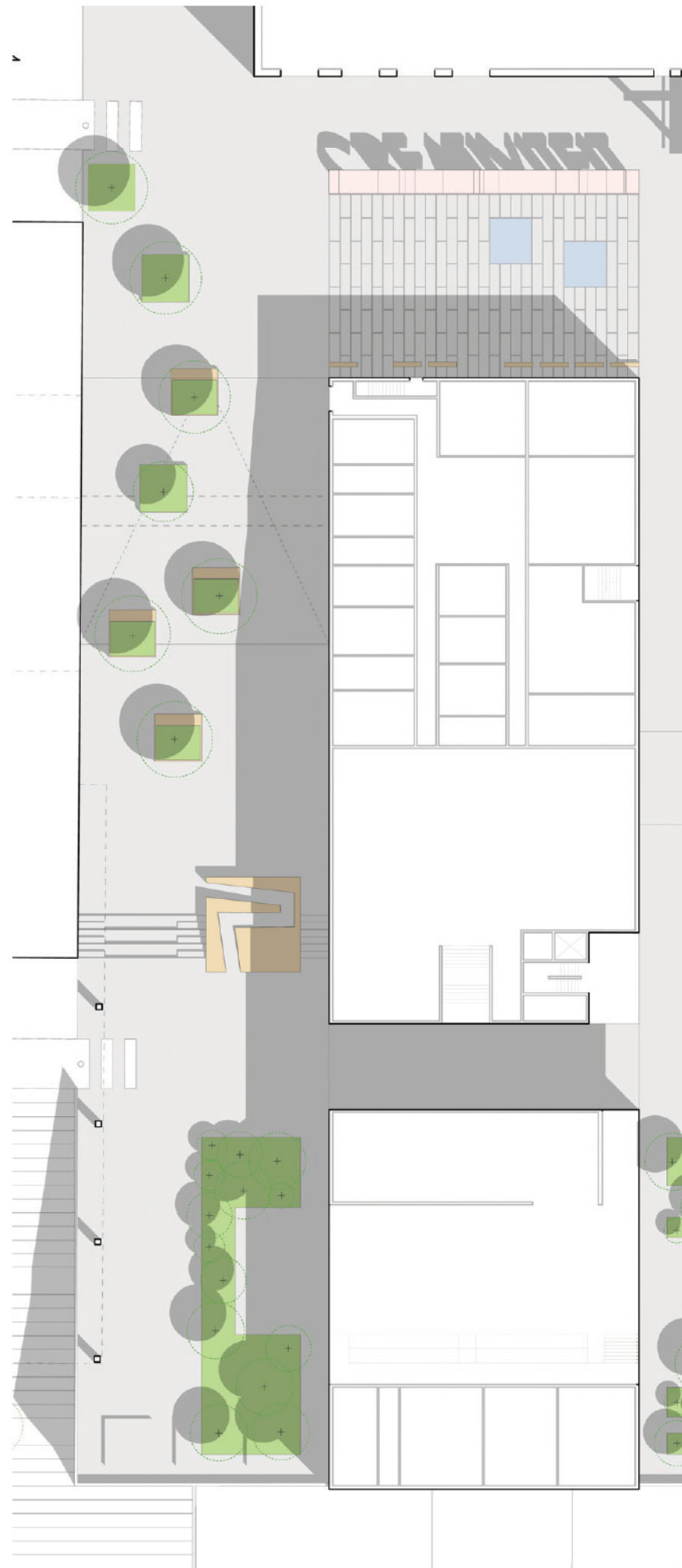
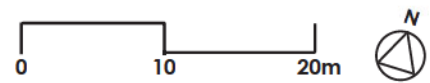
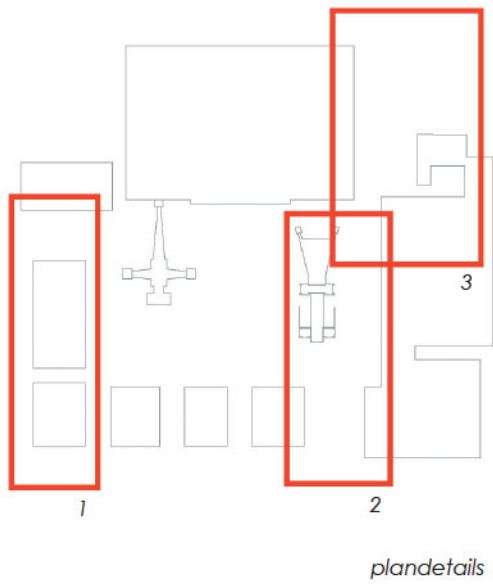
schets- en technisch ontwerp in ontwerptekeningen en visualisaties

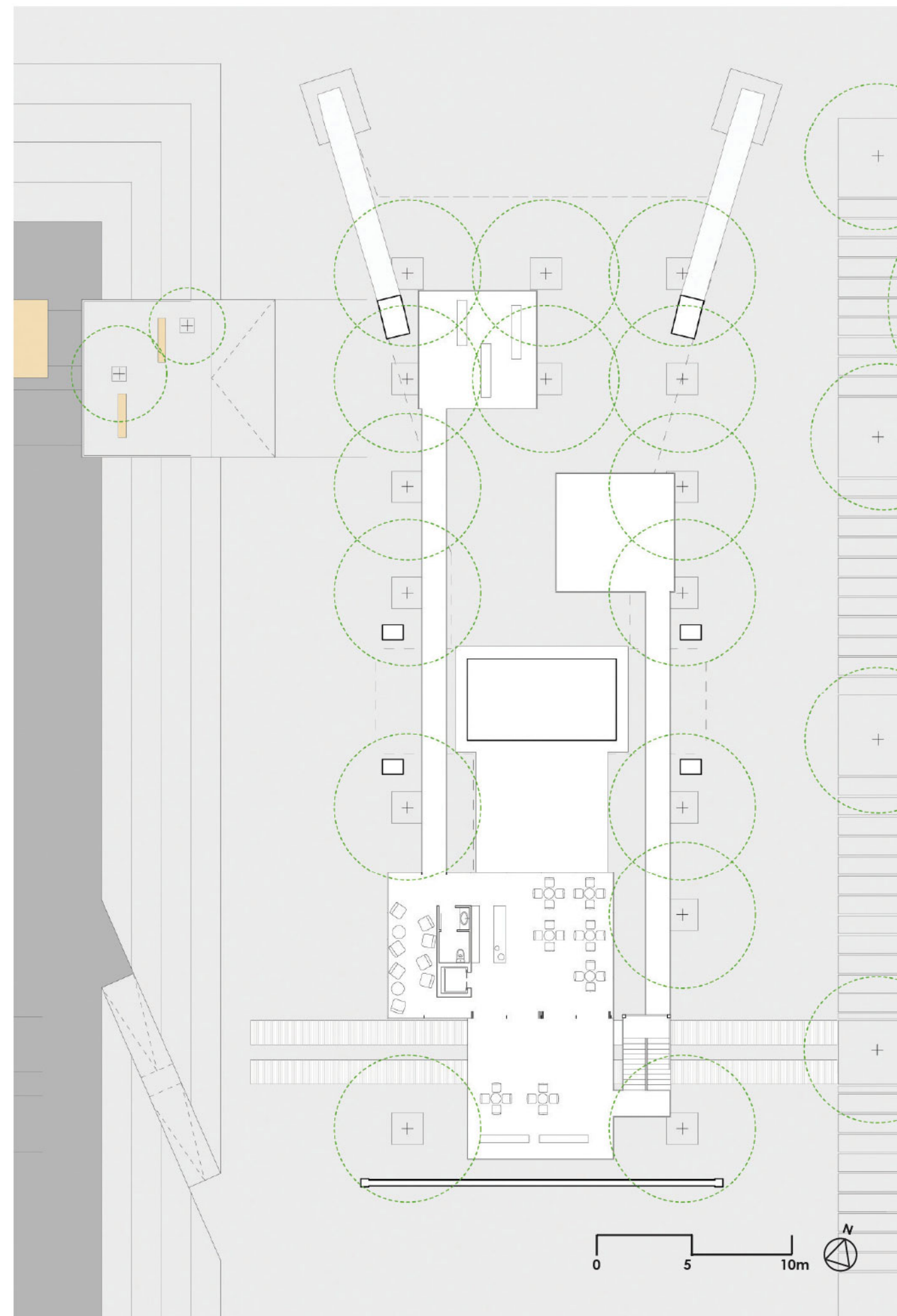
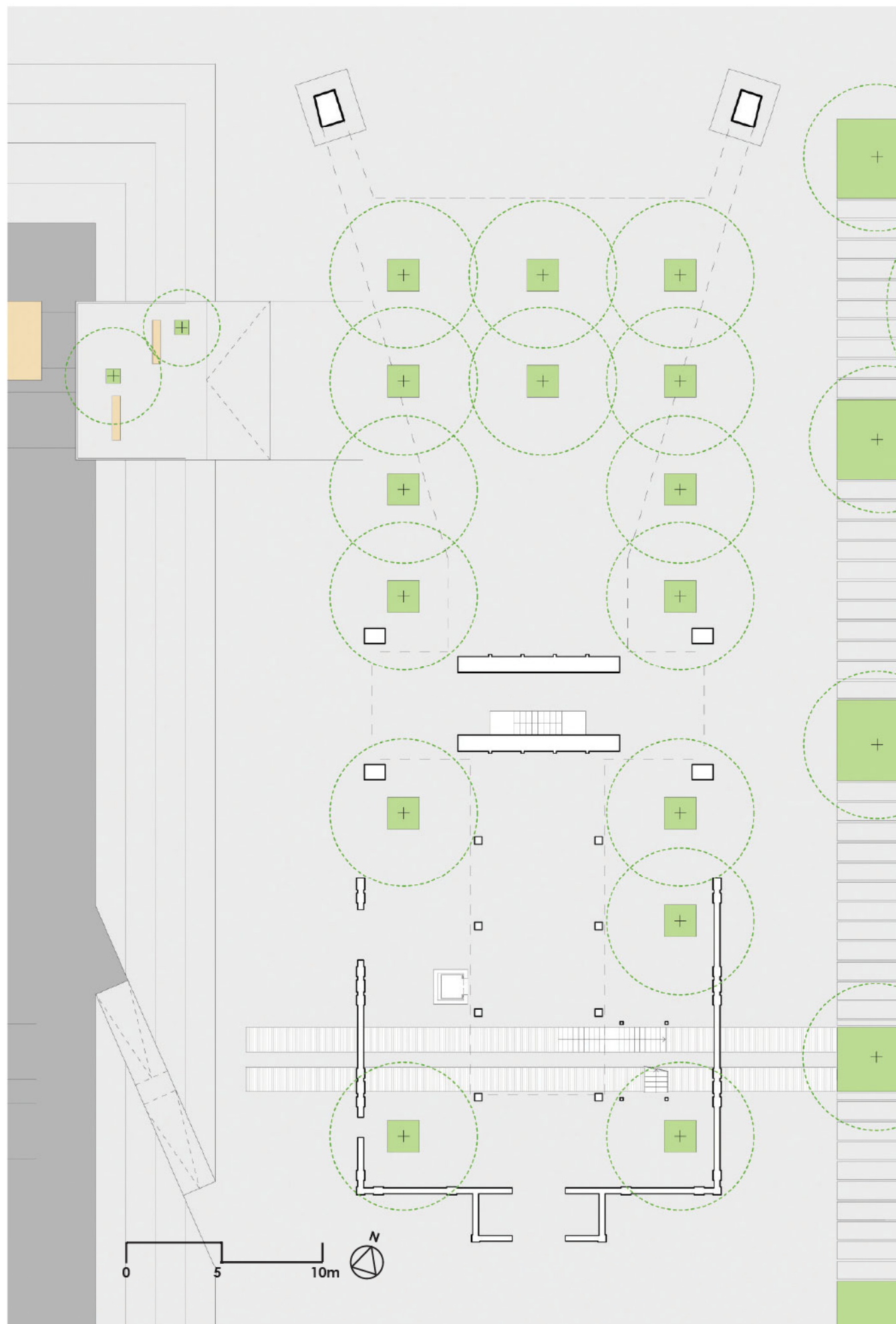

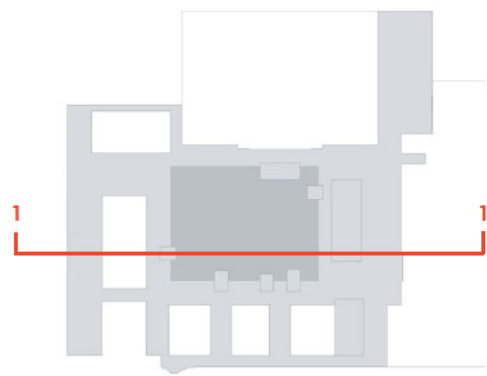
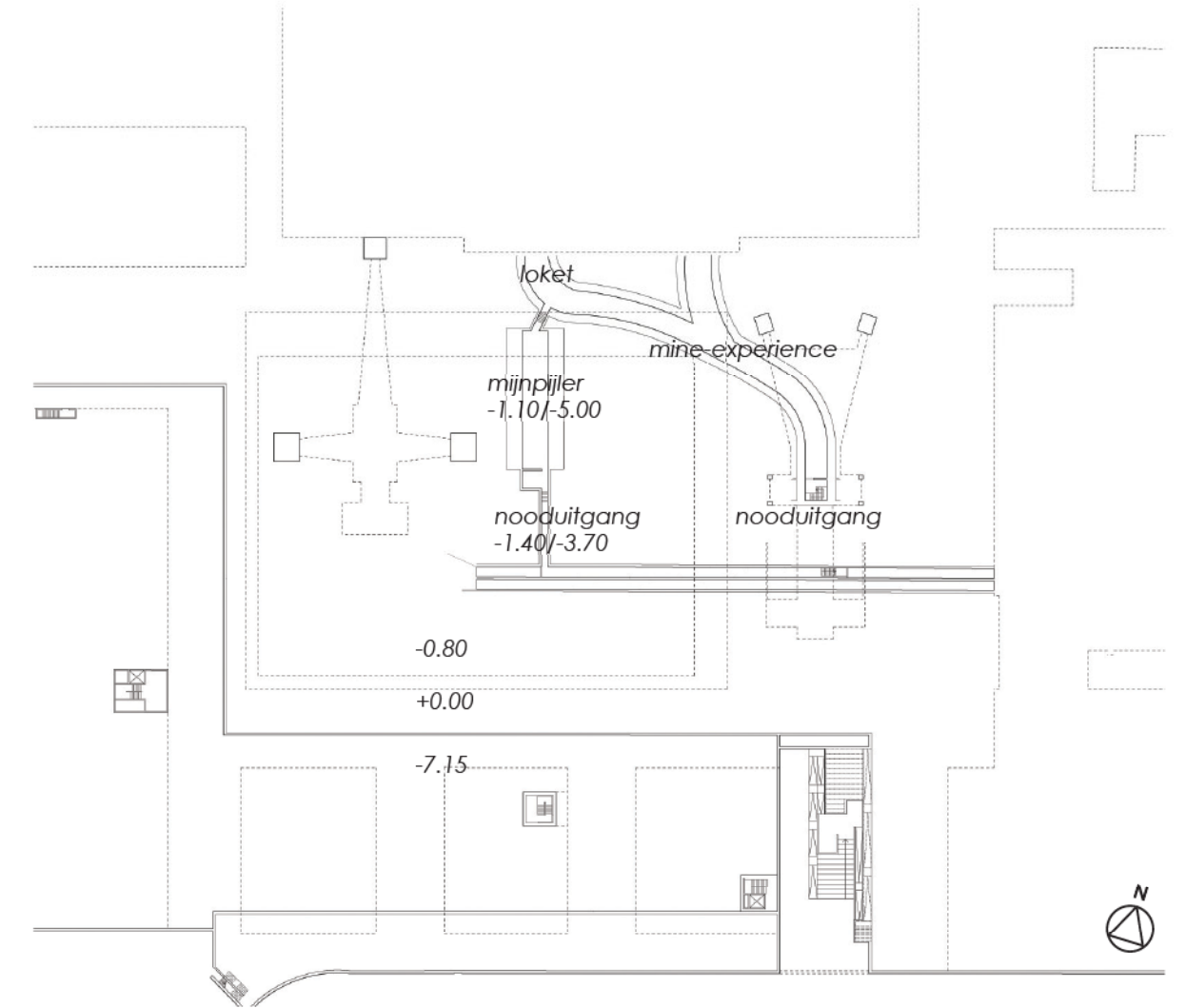
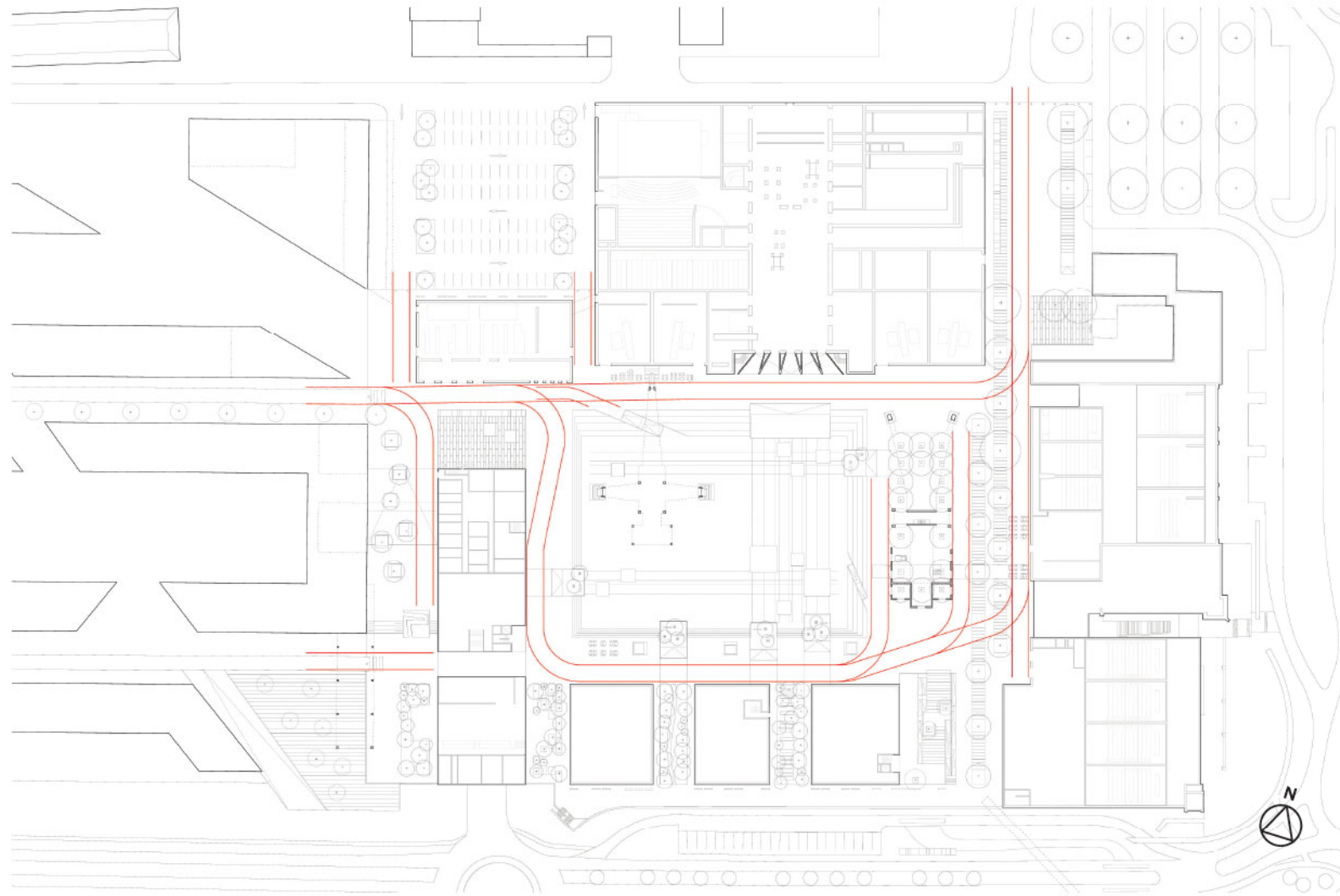

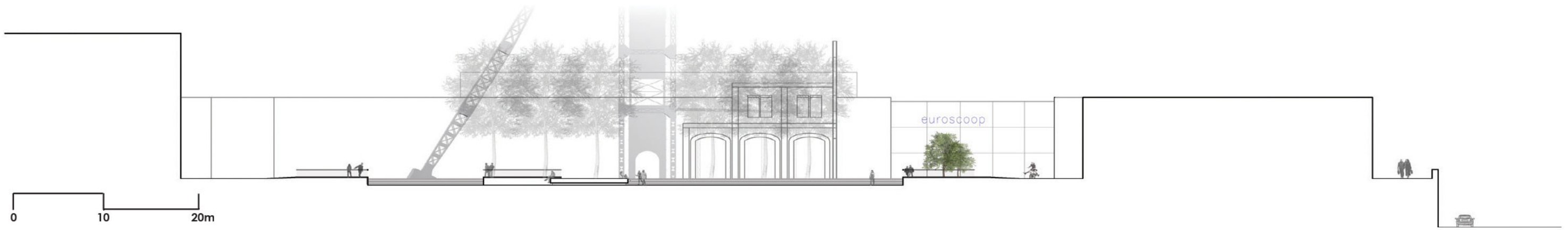

snede 1-1

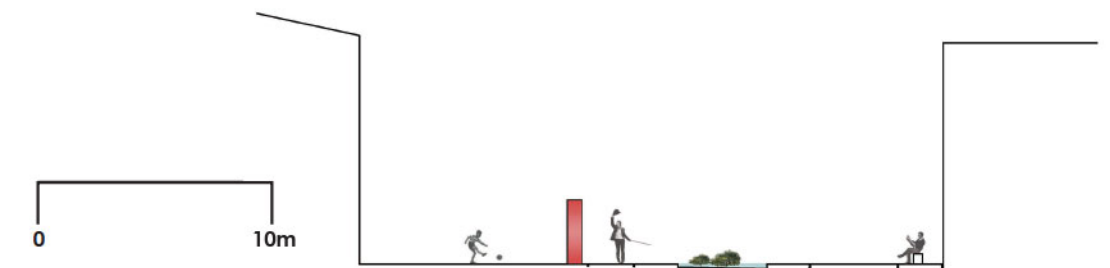

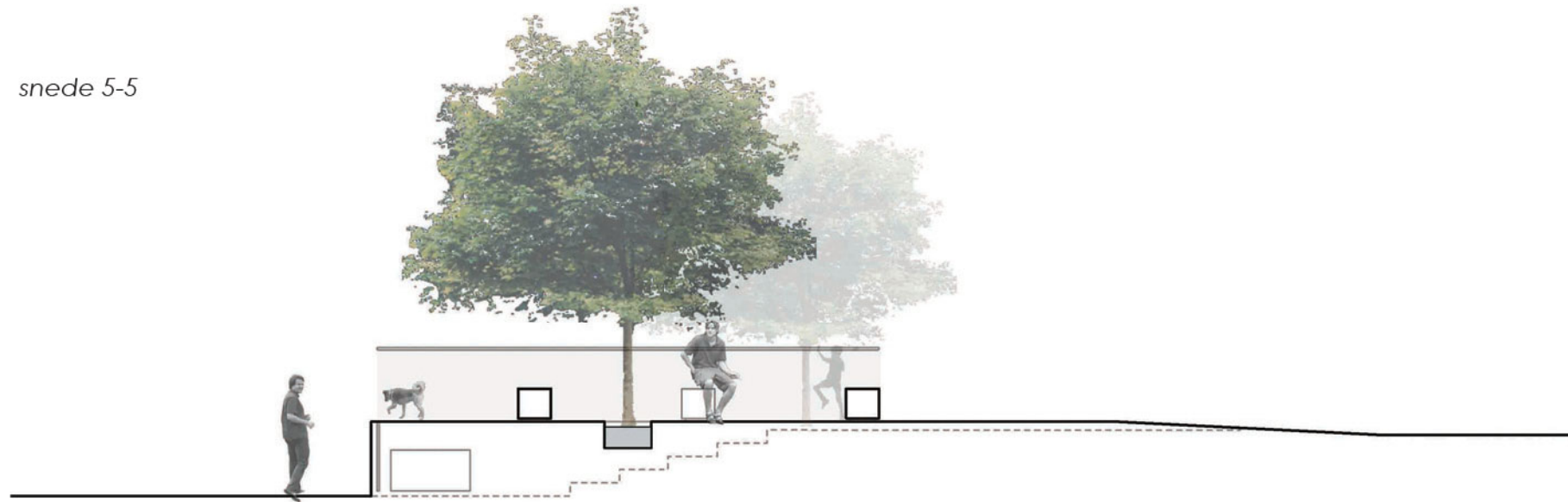
snede 3-3

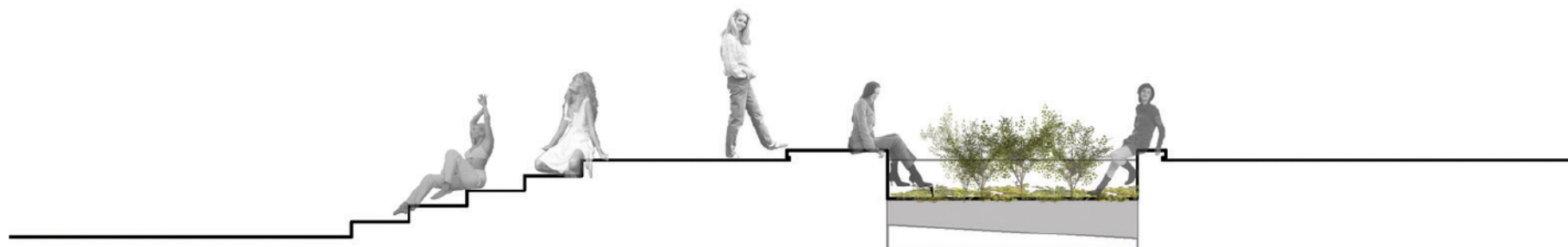
snede 4-4

snede 5-5

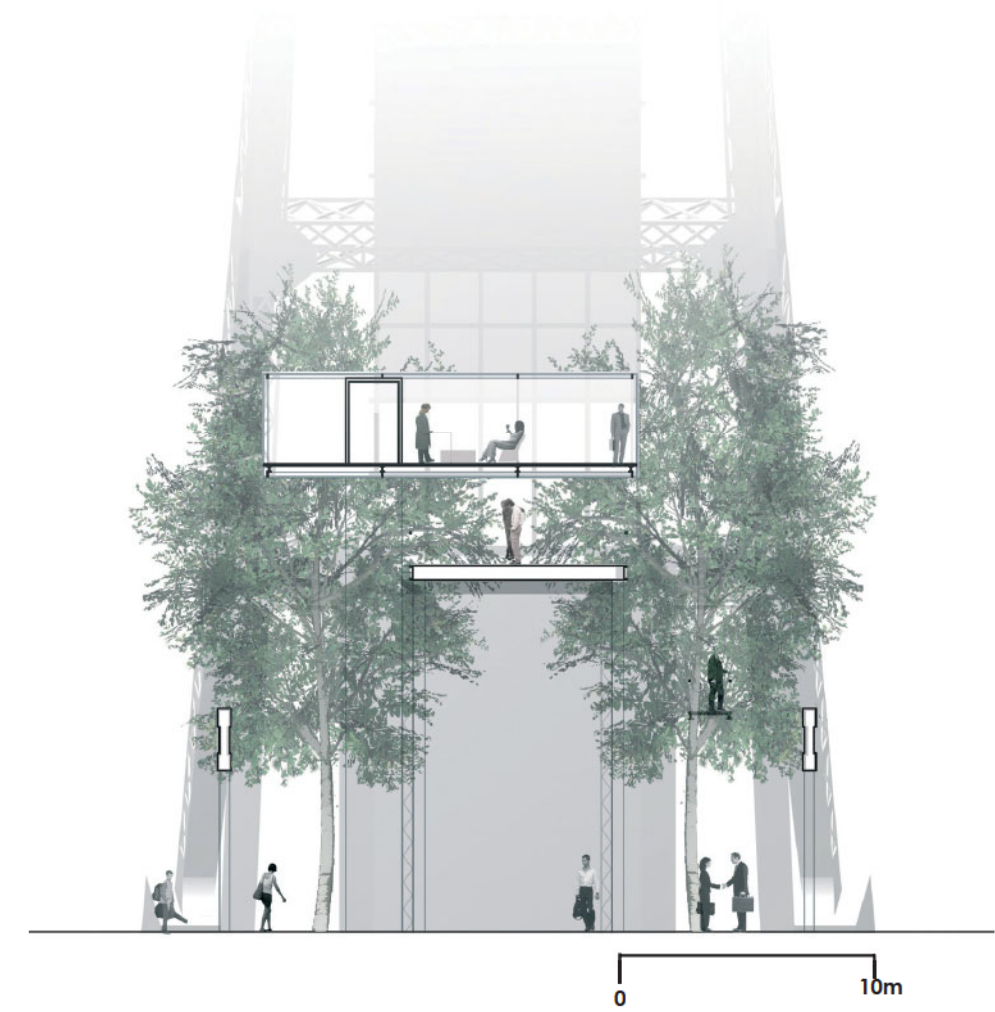
snede 6-6

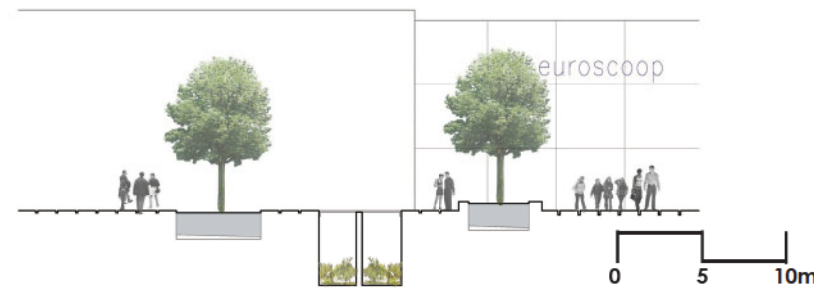
snede 7-7

snede 8-8

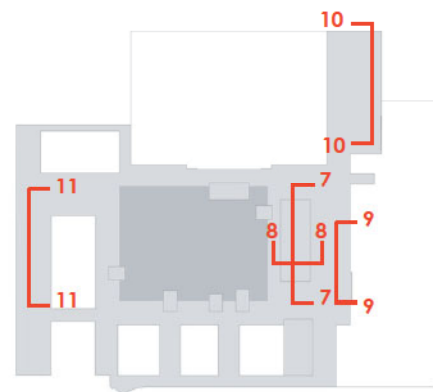
snede 9-9

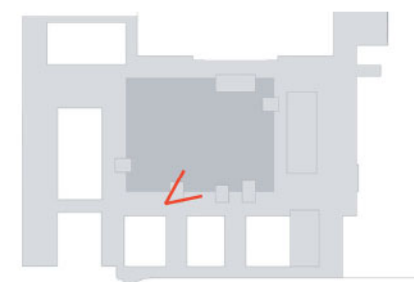

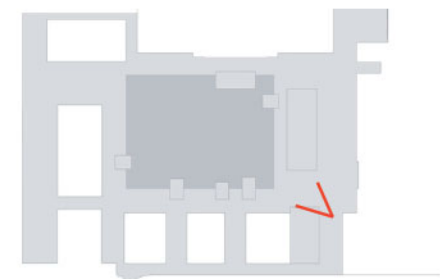
snede 10-10

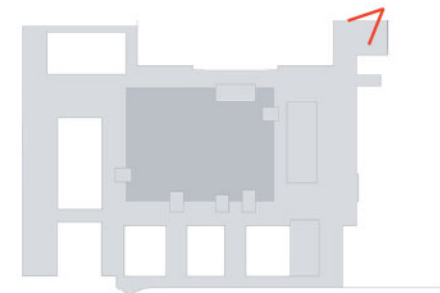
snede 11-11

visualisatie 1

visualisatie 2

visualisatie 3

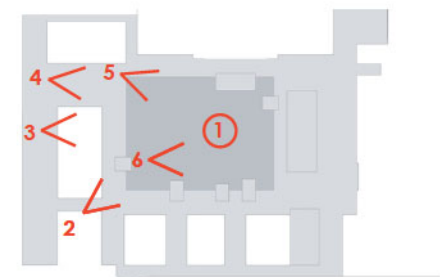
visualisatie 4

visualisatie 5

visualisatie 6

visualisatie 7

visualisatie 8

visualisatie 9

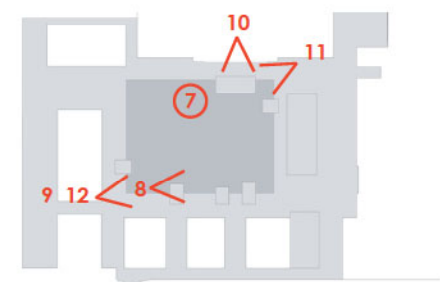
visualisatie 10

visualisatie 11

visualisatie 12

visualisatie 13

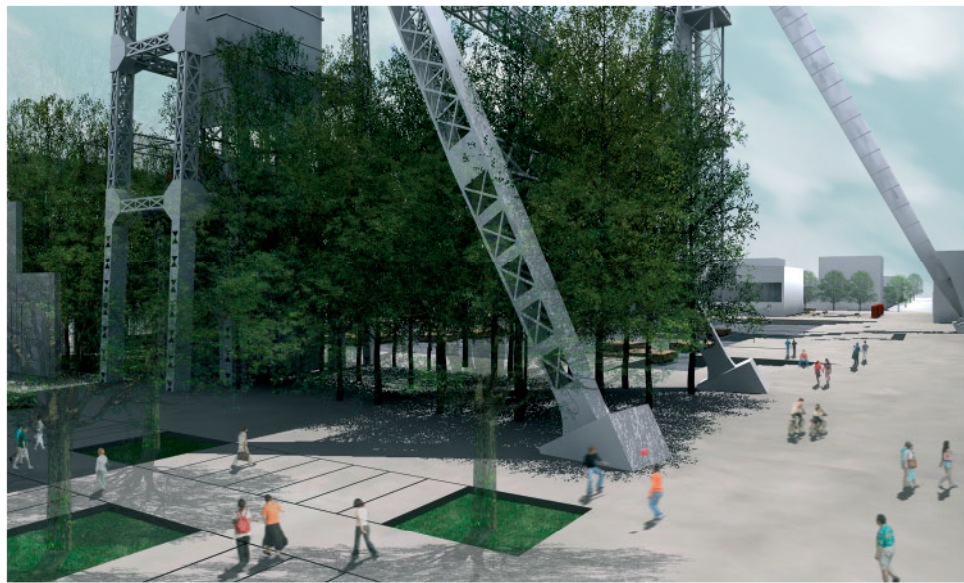
visualisatie 14

visualisatie 15

visualisatie 16

visualisatie 17

visualisatie 18

